

RUH ve MADDE

Mayıs 2013 Yıl:54 Sayı:640 (KDV Dahil) 5 TL

Akrep Borcunda Ay Tutulması ve Biz

Öner Döşer

İmgeleme Nasıl Gerçekleşir?

Martin L. Rossman

Hatırlamak

Nusret Yılmaz

İçsel Çalışmalar

Sandra Ingerman

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

40

300 Soruda Ölüm ve Ötesi

Alparslan Salt

Yeryüzündeki her insan için en kaçınılmaz akıbet ve değişmeyen tek gerçek olan ölüm ve ötesi, en eski uygarlıklardan bu yana insanoğlunun tam olarak açıklayamadığı, sırlarını çözemediği, kendisi için en gizemli kalan bir konu olagelmıştır. Şimdiye dek yapılmış birçok ruhsal ve bilimsel araştırmalardan, deneysel ruhçuluk alanındaki çalışmalardan yararlanılarak hazırlanan bu kitapta ölüm ve ötesiyle ilgili olarak kafanızı kurcalayan pek çok sorunun yanıtlarını bulacaksınız. Bu kitap ölüm ve sonrası hakkında bilgilendirme amacına yönelik olmanın yanı sıra, aynı zamanda insanın ölüm ve sonrasına hazırlanabilmesi amacına yönelik olarak çeşitli yöntem ve uygulamaların önerildiği bir çalışmadır.

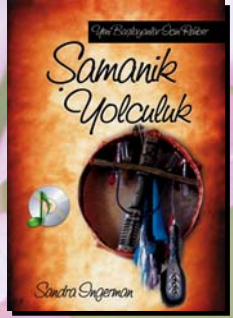
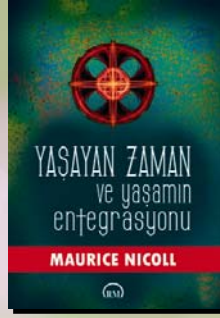
Ruh ve Madde Yayınları, 230 sayfa

Yaşayan Zaman

Maurice Nicoll

Kitapta, insanın görünmez doğası ve benzer şekilde dünyanın görünmez tarafı hem boyutların (matematiksel değil) bakış açılarından, hem de şuurun daha yüksek seviyelerinin bununla ilgili bakış açılarından ele alınmıştır. Zamanın yeni bir anlayışı ve bu anlayışın ışığında hayatın ne anlama geldiği sorusu tartışılmıştır. İnsanın kendi hakkındaki hissini değişmesi ile birlikte zaman duygusunda bir değişim olasılığı da bu sorunun içine girmektedir. Hakkında gerçekten yanlış kavramlara sahip olduğumuz ebediyetin anlamı ve son olarak da hayatın tekrarlanması fikri gözden geçirilmiştir.

Ruh ve Madde Yayınları, 304 sayfa

Şamanik Yolculuk

Sandra Ingerman

Kitap aynen geleneksel şamanların yüzyıllarca yaptıkları gibi yolculuk yapmayı keşfedebilmemiz için interaktif bir öğrenim deneyimi sunmaktadır. Bu kitaptaki açıklamalar ve eşlik eden CD ile şamanın yerli kültürlerdeki orijinal rolü, erk hayvanlarının ve diğer ruhsal öğretmenlerin ile tanışıp birlikte çalışma, görünmez gerçekliğin üç bölümü olan Aşağı Dünya, Yukarı Dünya ve Orta Dünyada yolculuk yapma ve modern kültürümüzde başarılı şekilde yolculuk yapabilmenin anahtarları anlatılmaktadır.

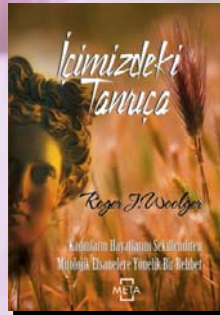
Meta Yayınları, 88 sayfa

İçimizdeki Tanrıça

Roger J. Woolger

Altı farklı Yunan tanrıçasının kişiliklerinin temel alan bu kitap günümüz kadını efsaneler, semboller ve pratik uygulamalar aracılığıyla içine bakmaya ve keşfettiklerine dayanarak kadını ilkeyi uygun biçimde kullanmaya davet ediyor. Athena, Artemis, Afrodit, Hera, Persefon ve Demeter bu kitap ile yalnızca mitolojik karakterler olmaktan çıkıp nitelikleri sizin ve hayatınızdaki bütün kadınların davranış, düşünce ve tercihlerinde sürülebilir arketipler haline gelecek. Kişiliğinizde hangi tanrıça enerjisinin baskın ve hangisinin zayıf olduğunu belirleyin ve dönüşün!

Meta Yayınları, 504 sayfa

SEVGİLİ OKUYUCULAR

54 SENEDİR beklenen “bilgi” ile karşılaşmanın heyecanını hep beraber yaşıyoruz. Dr. Bedir Ruhselman’ın yıllardır noterde ve kasalarda saklanan *İlahî Nizam ve Kâinat* isimli kitabı artık Türkiye’nin dört bir ucuna dağıldı ve kitapçılardan alınabiliyor.

Yıllardır beklenen, üzerine pek çok beklentiler eklenen bir enerjinin bu kadar doğal bir şekilde, kendi enerjisini taşıyarak, maddesel dünya içine doğuvermesi, insanın ete bedene bürünmesi gibi onun da kendi formuna bürünmesi ne ilginç? Çoğumuz “Ben görmem herhalde,” diye düşünürken şimdi elimizde okuyoruz. Hatta bir kısmımız, “Aman ilk baskı tükenecek, yeni baskılar gelmeden elimde ilk baskıdan olsun,” diye dünyasal telaşlara bile düştük.

Hem Bedri Bey hem de plan tarafından söylendiği gibi bu kitabı herkes kendi anlayış seviyesinden anlayacak. O nedenle de kitabın yorumlanması zamanında istenmemiş. Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği de, bu vasiyete elinden geldiğince sahip çıkmaya ve kitabı korumaya çalışıyor. Bilgi tek elden, üzerine yorumlar eklenmeden, orijinal enerjisini taşıyarak ilk hamlesini yaparsa, eminiz ki pek çok varlığa her boyutta faydalı olacak.

En yakın zamanda -aslına sadık kalınarak- Türkçeleştirilmiş kitap da siz okuyucularımıza ulaşmış olacak.

Tüm kavramlarımızı yeniden ele alıyoruz; eski anlayışlarımızın yerini değişen anlayışlara bırakma zamanı... Önümüzde bizi bekleyen çok bereketli dönemin talepleri, öz varlığımızın taleplerinden başka bir şey değil. Gerçek varlığımızla karşılaşmanın heyecanı, bir taraftan mevcut anlayışların bitirilme telaşına karışıyor. En kısa zamanda tüm karmaşaların yerini sadeliğin alması gereken zamanlardayız.

Ruhsal dünyanın vazifeli varlıkları tam kadro görev başında. Vazife her yönden çağrı içinde... Yine varlığında bu çağrıya kulak verenler, bu muhteşem dönemin enerjisiyle o kısmetli anlara şahit olacaklar.

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI
Can ERTÜR

Grafik Uygulama
Arif Ümit YILMAZ

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Çiftelahavuzlar Caddesi
Ayvaldıere Yolu No: 3/3-1
Maltepe - Zeytinburnu/İSTANBUL 34160
Tel: (212) 567 64 26 - 567 54 70
www.boraks.com.tr info@boraks.com.tr

ISSN 1302-0676

MAYIS 2013 Sayı: 640 Cilt: 54

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkamazı No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@ruhvemadde.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http: //www.bilyay.org.tr
http: //www.ruhvemadde.com
http: //www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Yazgı ve Evren Düzeni** Dr. Bedri Ruhselman
- 10 **Tekrardoğuşa Hazırlık ve Hayat Planı** Hans TenDam
- 14 **Akrep Burcunda Ay Tutulması ve Biz** Öner Döşer
1. Bölüm
- 20 **İmgeleme Nasıl Gerçekleşir?** Martin L. Rossman
1. Bölüm
- 26 **Birleştiren Bilgi - Vazifenin Çağrısı Birleştiriciliktir** A. Cemal Gürsoy
- 28 **Hatırlamak** Nusret Yılmaz
- 33 **Karıncalar** Hendrick Vanneck
- 34 **İçsel Çalışmalar** Sandra Ingerman
- 38 **Ölüme Yakın Deneyimim** Amy Call
2. Bölüm
- 43 **Adam ve İnci** Gareth Michael Tanner
Öykü
- 44 **Bedensiz Seyahatler** Jale Önder
2. Bölüm
- 49 **İçsel ve Dışsal Dur** Maurice Nicoll
- 52 **Ölümsüzlüğün İzleri** Joe Fisher – Joel L. Whitton
1. Bölüm
- 56 **Eşzamanlılık, Zamanda Yolculuk Deneyleri ve Montauk Projesi** Aytuğ A. Şentürk
5. Bölüm
- 63 **Etkinlikler**

Yazgı ve Evren Düzeni

Dr. Bedri Ruhselman

INSANI bir kimlik içinde, çok eksik olan görüşlerimize göre bile ilahi irade yasalarının değişmez yargularının gerekleriyle biçimlenmiş evrenin düzeni ne kadar görkemli ve uyumludur!

Doğada daima güzelliğe, iyiliğe ve tekamüle yönelik planlı, düzenli bir akışın görünümünü gördüğümüzü söylemekle beraber ruh dostlarımızın verdiği değerli tebligatın da bu konunun bazı noktalarında bizleri aydınlattığını ayrıca ifade etmek isteriz.

Akın, 15 Ağustos 1948:

“Doğada bir akış, bir gidiş, daima tekamüle, iyiliğe doğru yükseliş ve bir dolaşım vardır. Bu dolaşım bildiğiniz gibi amaçlı ve planlıdır. İşte her hareket, her şey buna uygun olarak gerçekleşir. Bu amaç ve plana taş, toprak, her şey, bütün evrenler dahildir. Onların hareketleri, onların düzenleri, onların gidişleri, her şey doğa yasalarının, büyük ilahi irade yasalarının ilerleyişi dahilinde meydana gelir.”

Mustafa Molla, 13 Mart 1949:

“Aleminiz büyük düzen yolu üzerinde bir geçittir. Ve orada her şey hesaplı ve her şey amaca en açık, en kısa ve etkili yoldan hesaplı bir dereceye kadar vazifelidir.”

Mustafa Molla, 26 Nisan 1949:

“Evren bir bütünlük sistemidir. O kadar ki sizin ruhunuzdaki büyük dayanışma uyumundan -ki bunu kurmaya çalışıyoruz- en küçük bir atoma kadar büyük ve ilahi bir bütünsel yasanın geçerli olduğunu gözlemek her fırsatta mümkündür.”

Mustafa Molla, 15 Nisan 1949:

“Evrende her şey öyle bir titiz ölçü üzerine kurulmuş ve öylesine en azdan en çoğa doğru uyumlandırılmıştır ki bunlardan en ufak bir hareket solaklığı belki bütünü darmadağınlığını sona erdirir.”

Fakat evrendeki düzen ve uyumu görebilmek değil, hatta sezebilmek bile herkes için pek kolay bir iş değildir. Bunun için az çok görgü ve deneyimle donanmış olmak gerektir. Bize öyle geliyor ki insan, evrenin düzen ve uyumunu, o düzen ve uyuma bizzat hayatını ayarlamış olduğunu hissedebildiği oranda anlayabilir. Şu halde bu işte başarılı olabilmek için insanın her şeyden önce vicdanının gösterdiği ilahi irade yasalarının gerekleri dahilinde kendi varlığına çeki düzen vermesi ve sonuç olarak iç huzuruna kavuşması, kısaca ilk önce kendi öz benliğinin dış alemle olan uyumunu sağlaması gerekir. Böylece doğanın büyük ve kalıcı düzeninin kendi ruhundaki yansımalarının

anlayabilecek bir duruma gelsin. Yoksa henüz paslı, kapanık ve sakar bir insan ruhu, evrenin parlak düzen ve uyumunun ışıklarını nasıl yansıtabilir? Bütün bunlardan da şu çıkıyor ki insan ruhunun paslarının silinmesi, evren düzenine yansıtıcı olabilmesi, yani evren düzen ve uyumunu anlayabilmesi onun tekamülü ile orantılı bir haldir.

Mustafa Molla, 30 Ekim 1949:

“Evrendeki büyük düzeni, kutsal gözlem halini, karşıdaki sonu olmayan şafaklara doğru ilhamla sarhoş bir haldeki koşulları görebilecek insan, dünyanız çevresinde yazgı yolculuğu elde edebilmiş sayılmalıdır. Ancak bu pek kolay olur ve kolay bulunur geçici bir kazanım olamaz.”

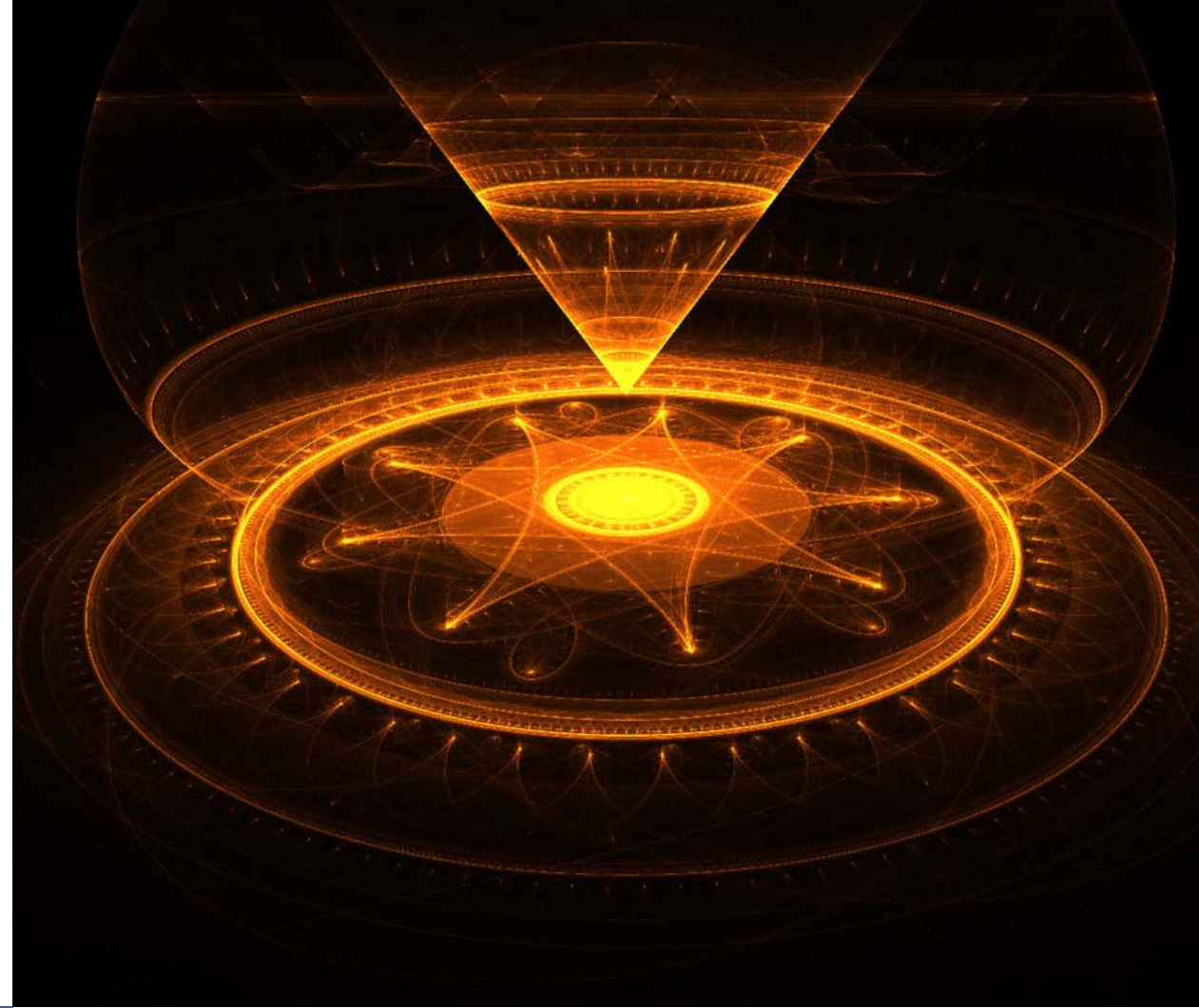
Evrenin düzen ve uyumunu anlayışımızın derecesini bir tarafa bırakalım, hatta dünyamızdaki hayatın akışı ve varlıkların çeşitli durumları, anlayışları, fikirleri ve tekamül dereceleri arasındaki derin ve bazen büyük uçurumlarla ayrılmış

gibi görünen fark ve karşıtlıkları bir insan gözü ile gördüğümüz zaman sanki ilahi düzenle bağdaşmaz gibi bir uyumsuzluk ve karmakarışıklık ile karşılaştığımızı sanmaktan kendimizi bir türlü kurtaramıyoruz. İşte bu nedenle insanlar sürekli birbirini eleştirip dururlar, birbirlerini kırıp geçirirler, hatta birbirlerini sevmezler. Herkes, hakkın kendisinde olduğunu iddia eder durur, en doğru yolu kendisinin bulduğuna herkesi inandırmaya, hatta zorla yola getirmeye çalışır. Ve diğerlerinin fikir ve inançlarına küçümseyerek, gereksiz şeylermiş gibi hor gözle bakar. Ve yine bu nedenle insanların çoğu dünyada ne ilahi adaletin, ne ilahi düzenin, ne de ilahi görkemin varlığına inanabilir. Bütün bu insanlar kendi bakış açıları dahilinde haklıdırlar. Takdir edebilmek için görmek, görebilmek için anlamak, anlayabilmek için

bilmek, bilmek için de duyabilmek gerektir.

Evrende ilahi amacın kapsamı dışında hiçbir hareket olmadığı gibi düzensizliği ve yolsuzluğu ifade eden hiçbir olay, hiçbir durum da yoktur ve olamaz. Doğada gördüğümüz birbirine zıt görünüşler, ilahi uyumu bizim anlayamadığımızın bir ifadesidir. Orada görünen aykırı hareketler, aykırı düşünceler, aykırı fikirler ancak ilahi yolun çeşitli aşamalarının pek küçük kısımlarıdır. Oradaki her yasa, her gerek, her düzen, her görünüş ve durum yaratılışın anlamla dolu görünüşleridir. Tekamül sonsuzdur, basamaklar sonsuzdur.

Bütün evren yazgıda var olan bir oluş halidir. Bütün oluş halleri, bütün evrenler ilahi iradenin zorunlu kıldığı birer görünümdür. Ne başlangıcı ne sonu sorulamayan bu muhteşem zorunluluğun en küçük bir

görünümüne bile insan ruhu ancak sonsuz minnet, sevgi, hayranlık, şükran dolu bir kendini veriş, bir teslimiyet halinde yansıtıcı olabilir.

* * *

Mademki evren bütün olaylarıyla düzenli olarak akıp giden büyük ve ilahi bir düzenin uyumlu görünüşlerine bir zemin oluşturmaktadır, o halde bu uyumun dışında kalmaları mümkün ve olası olmayan bütün ruhların, varlıkların yaptığı işler ve hareketler ve bütün faaliyetler de aynı düzene dahil olmak zorundadır. Bu bakımdan yazgı ile evrenin düzen ve uyumu da birbiriyle kucaklaşmış bulunmaktadır.

İlahi amacın, gözleri miyop, hatta kör olan biz ölümlüler karşısında

görünen muazzam görünüşlerinin küçücük bir zerresi bile -bu körlüğümüze rağmen- bize evrende büyük bir düzen ve sıralanış dahilinde her şeyin iyiliğe, olgunlaşmaya ve ilahi emirlerin gerçekleşme zorunluluğuna doğru sürekli bir hareket halinde bulunduğunu gösteriyor.

Evrende sıradan gözler için bir düzensizlik ve kargaşalık içinde geçip gidiyormuş gibi görünüşün olaylarda bile evren düzenine dahil büyük bir düzenin varlığını görenler ve duyanlar vardır. Bir küçük ve belki de iğrenç görünen sirke sineğinin bir tek kanadını alıp mikroskop altında incellerseniz gördüğünüz manzaranın güzelliği ve uyumu sizi hayran bırakır. Biz şuna ikna olmuş

bulunuyoruz ki her şeyde bir düzen, her şeyde bir sıralanış ve uyum, kısaca bir güzellik vardır. Evrende çirkin diye nitelendirdiğimiz her şey ancak ruhumuzun sınırlı gücü karşısında evren uyumuyla olan ilişkisini takdir edemediğimiz konulara aittir. Aslında onlar çirkin değildiler.

Yine bize ve düşüncemize göre, evrende kötü ve nefreti gerektiren şeyler yoktur. Çünkü her şey ilahi düzen ve sıralanış dahilinde olduğuna göre onda hiçbir kötülük veya nefrete layık bir yön söz konusu olamaz. Burada da yine bazı şeyleri kötü veya nefrete layık olarak görmekten kendilerini kurtaramayanlar varsa onlar bunun sebebini, evren düzen ve uyumu konusundaki kendi anlayışsızlık derecelerinde aramalıdır.

Uyum güzelliştir. Güzelliği uyum kavramı ile tanımlamak, onun en iyi anlaşılabilir bir anlamını kavramış olmak demektir. Güzelliği ve uyumu yalnız şekilde, biçimde, renkte, kısacası maddesel kavramlarda değil, bütün varlıkların bünyesinde, yetilerinin ve güçlerinin ilahi uyuma ve düzene uygun görünümünde aramak gerekir. Ve asıl güzelliğin en iyi örnekleriyle de burada karşılaşmak mümkün olur. Bundan dolayı, insanın güzeli takdir yetkisi, varlıkların ilahi irade yasalarıyla olan uyum derecelerini takdir edebildiği oranda artar. Bu da dünyamızda vicdanın gelişimiyle mümkün olur. Bununla beraber her insanın güzel diyebileceği birçok şeyler ve varlıklar vardır. Çünkü her insanın ilahi düzen ve sıralanış hakkında kendi kendine açıklayabildiği veya açıklayamadığı, kendine göre bir sezişi veya bilgisi vardır. Ve o insan güzelliği bu gözle görebilmektedir.

Demek ki ilahi yasalar gerekleri, gerekler yazgıyı, yazgı uyum ve düzeni, uyum ve düzen ise güzelliği sonuçlandırır. O zaman çekinmeden diyebiliriz ki her güzel hareket, her güzel iş, her güzel varlık, her güzel durum ve bir kelimeyle aslında güzel olan her şey ilahi bir kavramdır. Çünkü özsuynunu ilahi irade yasaları kökünden alır.

Böyle genel bir güzellik içinde, varoluşla ilgili bir uyum dahilinde görünen dış çirkinliklere ve uygunsuzluklara rağmen her şeyin sevgi ve sempati bağlarıyla birbirine yaklaşması ve bağlanması gerekmez mi? İşte buraya gelince sevgisizliğin evren düzen ve yazgısı içinde insanlar için ne kadar aksak, yani dolambaçlı sonuçlar doğurabileceği gerçeği ile karşı karşıya kalıyoruz ki bu da bugünkü dünyamızın üzüntü veren durumu ile kanıtı ve takdiri kolayca mümkün bir durum oluyor.

O zaman bize sunulan özgürlük nimetlerini hiçbir zaman unutmuyarak bütün varlığımızla şükredip birbirimize severek ve ona göre hareket ederek dünyamızın ve dünya dışı hayatımızın gelecek mutlu sonuçlarını hazırlamış oluruz. Her şeyi unuttur, birbirimize düşman olur ve ona göre hareket edersek dünyamızın ve dünya dışı hayatımızın acı sonuçlarını davet etmiş oluruz. İşte insanlığın dünyadaki ve dünya ötesindeki sonucundan iki örnek! Bunlardan hangisini isterse insan onu elde eder, kendine neyin layık kılınması yolunda çaba gösterirse onu bulur. Bunun da adı yazgı ve gereklerdir. □

Dr. Bedri Ruhselman'ın *Mukadderat ve İcabat* adlı eserinin 343-347. sayfalarından özetleyerek Türkçeleştiren: Neslihan Parlak Kosova.

DUYURU

Metapsişik
Tetkikler ve İlmî
Araştırmalar
Derneği

İnsanları
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI ARTIK CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFİMİZDA GERÇEKLEŞTİRİLMEKTE OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNER
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN
<http://new.livestream.com/bilyay>
BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Tekrardoğuşa Hazırlık ve Hayat Planı

Hans TenDam

ARAŞTIRMALARIMIZDA klasik regresyon yaklaşımından farklı olarak hayatlar arasında geçen sürenin birkaç asır değil, birkaç yıl ya da birkaç on yıl olduğunu bulduk. Bazı varlıklar hayatlar arasındaki süreçte enkarne olmak kaçınılmaz hale gelinceye kadar bekliyor. Bazıları, “Herkes enkarne mi oluyor? Tamam, ben de olayım,” diyor. Bazıları da enkarne olmaya güvenli bir seyahat firması tarafından organize edilmiş bir seyahat gibi bakıyor. Rehberleri adeta “Nasıl bir seyahat istiyorsun? Bu senin için güzel olabilir, burada makul bir şey var,” şeklinde seçenekler gösteriyor ama seçeneklerden hangilerini alacağını enkarne olacak varlık seçiyor. Ancak bazı varlıkların enkarne olması için ikna edilmesi gerekiyor. Bazıları çok heyecanlı oluyor. Bazıları çok detaylı plan yapıyor ama birçok hayat planı kabataslak bir müsvedde gibidir. Yani şu gün, şurada, şunu yapacağım gibi detaylar yoktur. Varlık bir sonraki hayatını planlıyorsa hangi karmayı ve hangi dharma’yı¹ alacağı konusunda da bir seçim yapabilir.

Birçok insan hayat planını yaparken hayatındaki en önemli karşılaşmaları planlıyor. Bununla ilgili çok romantik hikayeler anlatabilirim. İpuçları diye bir işlem var. Hayatta karşılaşacağınız kişilere birtakım ipuçları veriyorsunuz. Mesela kız plan yaparken hayatta karşılaşacağı erkeğe diyor ki “beni fark ettiğinde saçlarımla oynuyor olacağım”. O da diyor ki “saçıyla oynayan bir kız gördüğümde aşık olacağım”. Ya da kız diyor ki “beni gördüğünde üzerimde mavi bir elbise olacak”. Bu kız doğup büyüdü ve varsayalım ki bir partiye gidecek, tam evden çıkacakken elbisesine bir şeyler dökülüyor. Şimdi ben ne giyeceğim diye üzülüyor, telaşa kapılıyor. Annesi veya yanında olan birisi diyor ki “kız kardeşinin mavi elbisesini giy”. “Mavi mi, nefret ederim” diyebilir ancak o gün oraya gittiğinde mavi elbiseyi giymesi gerektiği için yine de o mavi elbiseyi giyer ve karşılaşma gerçekleşir. Erkek mavi elbiseyi, yani ipucunu görür görmez bilinçdışı düzlemde bu sözleşmeyi hatırlar.

Dolayısıyla birçok insan planlarını bilerek paylaşıyor ve bir dahaki sefere randevulaşmayı ayarlıyor. Planlayanlardan yüzde altmış tek bir rehberden değil de birden fazla rehberden, hatta bir rehber grubundan tavsiye alıyor.

Peş peşe yaşanan hayatlarda cinsiyet değişimleri bulduk ama bu, düzenli bir cinsiyet değişikliği değil. Bazı klasik ekoller diyor ki bir kadın, bir erkek olarak doğarız. Bizim bulgularımıza göre ise mesela yedi kere bir cinsiyette, yedi kere

de diğer cinsiyette doğulabiliyor. Bulduğum tek kural, bir varlık sonsuza kadar aynı cinsiyette reenkarne olmaya devam edemez. Bunu erteleyebilir ama bundan kaçınmaz. Çalışmalarımızda gördüğümüz şu: Genelde erkekler kadın hayatlarını hatırlamakta daha çok problem yaşıyorlar ama kadınlar için erkek hayatlarını hatırlamak bir şekilde daha kolay. Bunun için de değişik açıklamalar var.

Tekrardoğuşa Hazırlık

SİMDİ Helen Wambach’ın tekrar doğmadan önceye ait ulaştığı bazı bulgulara göz atalım. %8’i hiçbir şey hissetmedi, tekrar doğacağını fark etti ama hiçbir reaksiyon, hiçbir işe dahil olma yoktu. %11’i dirençliydi, korkuyordu, “Aman tanrım! Yine mi bedene gireceğim, bütün bu acıları, cefa ve kısıtlılıkları istemiyorum,” diyorlardı. %56’sı istiyor ama tereddüt ediyordu. “Tamam, evet, biliyorum bu iyi bir şey ama biraz daha beklesem mi?” diyorlardı. %73’ü sadece planlıyordu. %3’ü de plan yapmak için çok acele

ediyor, planlamayı ve tavsiyeleri bile beklemiyor, duygusal karar veriyordu. %20’si geri dönmeye zorunlu hissediyordu. %80’i “Tamam ama belki biraz geciktirebiliriz,” diyorlardı.

Hayat Amacı

SİMDİ DE hayat amacı ile ilgili bulgulardan bazılarına göz atalım. “Annemle ilgili yapılması gereken birçok şey var.”

“Aslında acil bir karmam yoktu ne yapacağım konusunda özgürüm.”

“Bir önceki hayattan kalan eksiklikleri tamamlamam, bitirmem lazım.”

“Zayıflığı ve aşırıya kaçmayı deneyimlemek ve bunları aşmak istiyorum.”

“Ben geri gelmek istiyorum çünkü çok genç öldüm.”

“Anne ve babamın bana ihtiyacı vardı çünkü on sekiz yaşındaki kızlarını kaybettiler.”

“Tekrar geri gidip bir şeyleri hissetmek ve onlara dokunmak istiyorum.”

¹ Doğru dinleri ve mistisizmde 10'dan fazla farklı anlamda kullanılmaktadır. Anlamlarından bazıları şunlardır: Evrenin düzenini ve ruhsal gelişimi sağlayan kozmik doğa yasaları. Ulu düzen, hakiki doğa. Hakikat. Vazife. Doğruluk, erdem, ahlak, bilgelik. Öğreti, yüksek hakikatlere götüren yol.

karı koca ya da aile üyeleri arasında çok zorlayıcı ilişkiler yaşanabilir. İlişkilerde birçok zorluklar olabilir ama bu birkaç hayat devam ederse durum daha da feci hale gelir.

En karmaşık ilişkilerin hangi ruhlar arasında olduğunu biliyor musunuz? Buraya beraber reenkarne olmaya başlayan ruhlar arasında. Diyelim ki burada aynı geçmişten gelen, birlikte plan yapan iki ruh var. Dünyada ilerlemeye, gelişmeye başladılar. Varsayalım ki bir noktada biri diğerinden daha hızlı gelişmeye başladı ve diğerine de yardım etmeye çalışıyor ancak öteki bu yardımı almıyor, adeta gelişmeye direniyor. Gerçekliği ve yaşamı kavrayışları farklılaştıkça birbirleri için çekilmez hale gelebiliyorlar. İşte o zaman o iki insan arasında çok ciddi problemler başlıyor. Daha derin bir seviyede ve bir noktada artık birbirlerinden bıkmıyorlar. Fakat plandan dolayı aralarında o kadar kuvvetli bir bağ oluyor ki gelişimi hızlı olan hemencecik diğerini de bırakıp gidemiyor, yalnız bırakmak istemiyor. Taraflardan biri ise üstüne düşeni yerine getirmiyor. Bu durumda yapılan veya yapılacak olan en iyi şey şudur: gelişimi hızlı olanın derin bir nefes alıp "Tamam, bu böyle olmuyor, ben hayatıma sensiz devam ediyorum, yukarıya çıktığımızda konuşuruz," demesidir. Çünkü varlık öncelikle kendi gelişiminden sorumludur. Böyle bir ilişki gerçekten zordur. Diğerini bırakıp giden ihanete uğramış gibi hisseder. □

Hans Tendam'ın 14 Aralık 2012'de BİLYAY Vakfı'nda verdiği konferanstan özetleyen: Fadime Çelik.

Bazı insanlar bir şeyleri görmek, koklamak, dokunmak hissetmek için, özellikle de dokunmak için geliyorlar. Bu şuna benziyor: Diyelim ki bir haftalığına spiritüel bir merkeze gittiniz. Atmosfer ve müzik muhteşem ama bir hafta sonra sıkıldınız ve artık başka bir müzik dinlemek istiyorsunuz. İşte o zaman enkarne olma zamanı gelmiş oluyor. Her neyse hayat her seferinde bir maceradır.

Zor İlişkiler

BİRLİKTE enkarne olan ruhlar arasında çok karmaşık karmik ilişkiler de olabiliyor. Bu tür ilişkiler genellikle çok acı vericidir. İki kardeş,

BİLYAY VAKFI, MTİA DERNEĞİ VE RUH VE MADDE YAYINLARI FACEBOOK'TA!

Değerli Okurlarımız,

Bugüne kadar BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği olarak, merkezimizdeki konferanslar, Bilyay Akademi seminerleri, diğer özel çalışmalarla sizlere ulaşım Ruh ve Madde Dergisi ve yayınladığımız kitaplar aracılığıyla sizlerle hep iletişim içinde olduk.

Artık günümüz etkili iletişim araçlarından interneti ve sosyal paylaşım sitelerini kullanarak da bize ulaşım duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebileceksiniz.

Böylece, sizlerle var olan iletişimimizi daha yakın ve sürekli bir hale getirip dilek, öneri ve beklentilerinizi öğrenme şansımız olacak.

Dilerseniz internetteki facebook gruplarımızı

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

<http://www.facebook.com/groups/bilyay/>
ve

RUH VE MADDE KİTAP KULÜBÜ

<http://www.facebook.com/groups/205985712775099/>
adreslerinden ziyaret edebilir, ÜYE olabilirsiniz.

Bu gruplarda periyodik olarak anketlerimiz, ödüllü sorularımız ve bazı sürprizlerimiz de olacak. Katılımınızı bekliyor, ilginize teşekkürler ediyoruz.

Ruh ve Madde
Yayınları

Akrep Burcunda Ay Tutulması ve Biz

Öner Döşer

1. Bölüm

AYVE GÜNEŞ TUTULMALARININ ardı ardına geleceği yoğun bir sürece giriyoruz. Aslında hepimizin daha dikkatli ve uyanık olmamızı gerektiren bu sürecin etkileri çoktan başladı bile...

Nisan, Mayıs aylarında ve Kasım ayında Boğa-Akrep ekseninde gerçekleşecek güneş ve ay tutulmaları tek başımıza veya müştereken sahip olduğumuz maddi ve manevi değerleri gözden geçirmemizi gerektiren; ekonomik anlamda stresli, tutarsız, sabitlik ve durağanlığın kırılacağı bir dönemde olacağımızı gösteriyor. Yıl genelinde tüm tutulmalarda etkin gözükecek Uranüs-Plüton karesi önemli değişim ve dönüşümler zamanlarında olduğumuza, eski yapıların kırılıp yerlerine yenilerinin konulacağına dikkat çekmekte. Bu tutulmaların etkileri şüphesiz dünya genelinde herkesi ilgilendirmekte; ama Türkiye astroloji haritasında Güneş, Fortuna, Venüs ve Jüpiter'i Akrep burcunda bulunan bir ülke olarak bizi pek çok ülkeden ve toplumdan daha çok ilgilendiriyor.

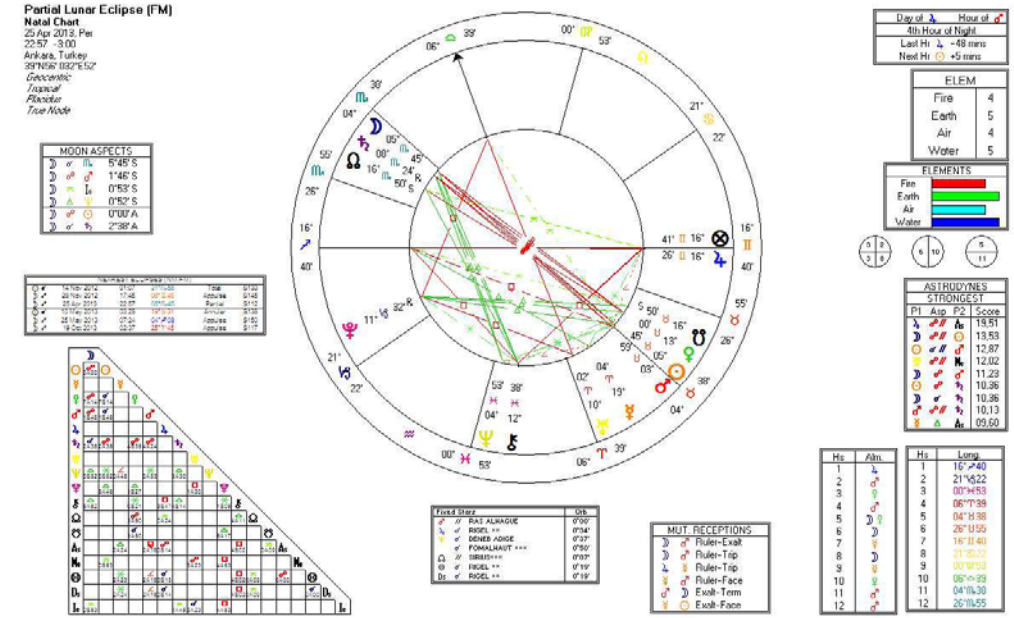
Bu yılki tutulmalar esnasında transit Satürn Akrep burcunda, Türkiye astroloji haritasındaki Güneş derecesi civarında hareket ediyor olacak. Bu durum, ülkemizin hem büyük sorumluluklar alacağını göstermekte. 25 Nisan 2013 tarihinde gerçekleşen parçalı ay tutulması, ülkemizin bu süreçte oynayacağı önemli rolün ortaya çıkacağını göstermekte. Bu tutulma, bu yılın bizim açımızdan en önemli tutulması bence. Bunun nedenlerini şöyle sıralayabilirim:

Bu tutulma ülkemizden de gözlemleniyor

Tutulma Akrep burcunda olduğundan bizi ilgilendiriyor

Tutulma derecesi partil olarak Türkiye astroloji haritasının Güneş derecesinin üzerine denk düşüyor

Önce biraz genel bilgi verelim. Tutulma Ortadoğu, Asya'nın büyük bölümü, Avrupa, Avustralya ve Antarktika'dan gözlenebilecek. Türkiye saati ile 21:04-01:11 saatleri arasında gerçekleşecek tutulmanın orta noktası saat 23:07'ye denk düşüyor.

astrologların görüşlerinden istifade edilir. Kadim astrologlar tutulmaları zorluklarla mücadele gerektiren, mecburi değişime iten stresli zamanlar olarak görmüşler. Günümüzde bizler tutulmaların bu etkilerinin farkında olmakla birlikte, güneş ve ay tutulmalarını kişisel ve toplumsal gelişimimizde bizlere hızlı büyüme fırsatı veren, değişim yaratma imkanı veren, hatta değişime mecbur bırakan ve bu vesile ile bizi ileri iten faktörler olarak algılıyoruz. Ama tutulmanın ifade ettiği risklerin de farkında olmayı ihmal etmiyoruz.

Haritada göreğimiz gibi tutulma Akrep burcunun 5 derecesinde, ilk dekanında gerçekleşmekte. Rönesans dönemi önde gelen astrologlarından Wiliam Lilly ekolünün günümüz değerli temsilcilerinden İngiliz astrolog Deborah Houlding'e göre "Akrep burcundaki tutulmalar gizli, el altından, hain ve kanlı eylemlerin habercisidir; askerin zalim yöneticiler tarafından azledilmesini, hastalıklarda artış yaşanmasını, toplum düzenindeki bozulmaları ve gök gürültüsü, yıldırım ve deprem gibi doğa olaylarında artışı ifade eder." İngiliz astrolog William Lilly'nin Annus Tenebrosus adlı eserinde verdiği bilgiye göre Akrep burcunun ilk dekanında gerçekleşen Ay tutulması korkunç gök gürültülerine, korkutucu şimşek çakmalarına, çoğu zaman depremlere, sularda zarar verici yaratıkların oluşmasına sebep olur.

Akrep su elementinden bir burçtur ve kadim astrologlar tarafından su elementinde tutulmalar sel felaketleri, aşırı yağışlar, deniz kazaları, su hayvanlarının zarar görmesi, uyuşturucu bağıllılıklarıyla ilgili

durumlar, ihanetler, huzursuzluklar, savaş beklentileri, sıradan insanlar arasında çok sayıda ölümlerle bağdaştırılırdı.

Akrep sabit burçlardan biridir ve kadim astrologlar tarafından sabit burçlarda tutulmalar en uzun süreli etkili olandır. Bu tutulma 4 saat civarında sürecektir olduğundan, etki süresi yaklaşık 4 ay olacak. Yani Ağustos sonlarına kadar etkili olacak. Sabit burçlarda tutulmalar Meclis ve Parlamento'ları, milli geliri ve para olaylarını etkilerler veya çözülmesi gereken büyük sorunları veya soruları ve bu alanda değişim ve dönüşümleri beraberlerinde getirirler.

Tutulmanın yöneticisi olan gezegenin hangisi olduğu ve tutulma haritasındaki konumu çok önemlidir. Tutulma Akrep burcunda gerçekleştiğine göre, yöneticisi Mars'ın durumuna odaklanmamız gerekiyor. Haritada Mars zarar gördüğü (rahat etmediği, doğasının gereklerini bozuk ortaya koyacağı) Boğa burcunda yerleşimde ve yanık durumda (Güneş'e yakın) olduğu için, ayrıca Satürn ile karşıt açıda olduğu için oldukça zarar görmüş durumda. Bu durum, tutulma civarındaki günlerin sert ve problematik geçme riskini oldukça arttırıyor. Mars ayrıca Sharatan yıldızıyla da birleşiyor. Bu yıldız Mars-Satürn mizacıdır ve şiddet, bozgun, kaza, yaralanma, tehlike ile bağdaştırılır. Diana Rosenberg bu yıldızın sert rüzgarlarla (tornadolarla) bağdaştırılabileceğini söylüyor.

Mars aynı zamanda tutulma derecesini ilk tetikleyecek olan gezegen. Mars'ın tutulmayı tam tetiklemesi 28 Nisan tarihine denk geliyor. Bu tarih öncesi ve sonrasındaki

bir iki günlük süreçte Mars doğasında (kavga, çekişme, kaza, yaralanma, şiddet, terör, eylem) temalar vurgu kazanabilir. Tutulmanın kutuplaşma, zıtlasma, çatışma eğilimi veren agresif etkileri tetiklenebilir. Tartışmalar hararetlenebilir.

Tutulma haritasının baş aktörü Mars olduğu anlaşıldığına göre, Mars'ın haritadaki konumunu yakın plana almak farz oldu. Bunu yaptığımızda ilk dikkatimizi çeken şey tutulmayla irtibat kuran diğer malefik (klasik astrolojide kötücül) gezegen olan Satürn ile karşıt açıda bulunması. Bu açı 1 Mayıs tarihinde kesinleşiyor. Biraz tolerans koyarak tahmin yürütürsek 25 Nisan-4 Mayıs tarihleri arasındaki günlerde gergin ve stresli etkilere daha fazla açık olacağız dünya genelinde. 3 Haziran civarındaki günlerde Satürn'ün tutulma derecesini tetiklemesini de benzer stresli etkileri ortaya çıkarabilir.

Mars ve Satürn gezegenleri, aşırı doğaları yüzünden klasik astrolojide malefikler (kötücüller) olarak anılırlar. Çünkü ağır sorumluluklara, engellenme ve kısıtlanmalara, yoğun rekabete, zorluklarla mücadelelere, hakkını aramak ve korumak için daha fazla uğraş vermek gerekeceğine işaret ederler. Satürn Aşırı soğuk ve kurudur. En büyük kötücül olarak nitelendirilmiştir. En büyük engellerle, hapsolme ve baskı görmeye, gözden düşme ve alaşağı olmakla, büyük hastalıklarla ve ölümlerle bağdaştırılır. Mars aşırı sıcak ve kurudur. Kötücül etkisi Satürn kadar geniş alana yayılmadığı ve kalıcı olmadığı için daha az kötücül olarak kabul edilir. Genel olarak tüketme ve harcama eğilimindedir. Ateşle ve sıcaklıkla,

yangınlarla bağdaştırılır. Sorun, tartışma, şiddet, öfke, gazap ve cinayet, terör, savaş gibi kelimelerle özdeşleşir.

Klasik astrolojide Mars-Satürn kavuşumları ve karşıtlıkları dikkatle gözlenmiş ve özellikle dünya astrolojisinde öngörülse olarak sıklıkla kullanılmışlardır. Bu birleşmeler ve karşıtlıklar savaşlarla, doğal felaketlerle ve ölümlerle ilişkilendirilmiştir. Yaklaşık 2 yıllık periyotlarda tekrarlanan bu döngü, sırasıyla tüm burçlarda kendisini tekrar eder.

Malefiklerin Kuşatması Altında

KLASİK astrolojide bir gezegenin Mars-Satürn arasında kalması (kavuşum veya açıyla) "kuşatma altında" kalmak şeklinde ifade edilir. Böyle durumdaki bir gezegen bir zarardan kurtulup bir diğer zarara uğrayan bir kişinin durumuna benzetilir. Bu bir gezegenin başına gelebilecek en sıkıştırıcı, en zorlu durumlardan biri olarak kabul edilir. Tutulma esnasında, astrolojide ışıklar olarak ifade edilen Ay ve Güneş'in kuşatma altında kalıyor olması, tutulma civarındaki günlerin ve sonraki 4 aylık dönemin zorlu, stresli, kutuplaşma ve çekişme enerjisi taşıyan etkileri olabileceğini düşündürmektedir.

Tutulma esnasında Boğa-Akrep ekseninde tutulma ile irtibat kuran Mars-Satürn karşıtlığı, dünya genelinde

huzur ve güvenlik temalarında, ekonomi alanında, bireysel ve müşterek sahip olunan değerlerle ilgili konularda hayli stresli bir süreçten geçileceğini işaret ediyor. Bu ikilinin karşı karşıya geldiği tutulma civarındaki günlerde gerek ekonomik alanda, gerekse uluslararası ilişkilerde gerginlikler yaşanabilir. Bu bağlamda, bu ikilinin tam karşıt açığa geldiği 1 Mayıs tarihi özellikle dikkat çekmekte. Bu tarih civarındaki günlerde dünya genelinde şiddet, terör, kaza, afet gibi sert etkiler görülebilir.

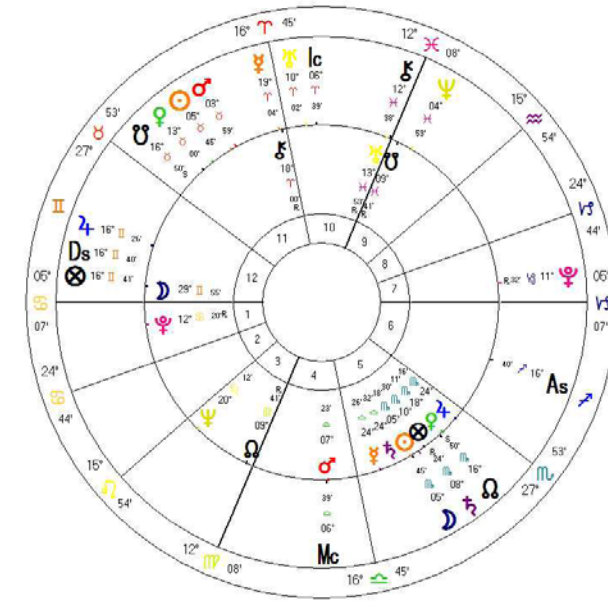
Bu tutulmayla birlikte, Tutulmanın izleneceği bölgelerde ekonomik, sosyal, kültürel değişimlerin, olayların yanı sıra etkili doğal afetler de görülebilir. Yılın en sert tutulması bu. Tutulmanın Türkiye astroloji haritasının Güneş derecesi üzerine düşüyor olması, ülkemiz açısından da yukarıda bahsettiğimiz temalarda stresler yaşanabileceğine işaret etmekte. Venüs-Satürn karşıtlığının da etkin olacağı bu tutulma, özellikle de Venüs-Güney Ay Düğümü kavuşumunun ifade ettiği gibi, aşk ve ilişkilerde, sosyal ilişkilerde de streslere işaret edebilir. Sağduyulu ve düşünceli, uyanık ve bilinçli hareket etmemiz gereken bir süreçte olduğumuz aşkar...

Türkiye Astroloji Haritası Tetikleniyor!

GENEL bir kural olarak tutulma bir ülke haritasının Yükselen, Tepe Noktası, Güneş veya Ay derecesine denk düşerse, bu ülke açısından önemi büyüktür. Tutulma Türkiye astroloji haritasının Güneş derecesinin neredeyse tam üzerine denk düşüyor. Bu durum, tutulmanın bizim için çok önemli olduğunu gösteriyor daha önce de vurguladığımız gibi...

Tutulma derecesi haritamızın Güneş derecesi üzerine denk düşerken, bu dönemde Akrep burcundan geçiş yapmakta olan Satürn de Güneş derecemize çok yakın derecede bulunuyor. Astrolojide Güneş otorite figürlerini, toplumca tanınan popüler kişileri temsil eder. Güneş'in astroloji haritamızın 5. evine denk düşmesi, toplumca sevilen ve tanınmış, sahnede olan, popüler ve dikkat çeken kişileri de genel olarak ifade eder. Tutulmanın Güneş derecesi üzerine denk düşüyor olması, bu nitelikte kişilerin zorlanacağına, stres ve baskı altında kalacaklarına işaret edebilir. Tutulma derecesini Mars'ın

Inner Wheel
Türkiye Cumhuriyeti
Natal Chart
29 Oct 1923, Pst
20:30 EET -2:00
Ankara, Turkey
41°N01'028"E58'
Geocentric
Tropical
Placidus
True Node

Outer Wheel
Partial Lunar Eclipse (FM)
Natal Chart
25 Apr 2013, Por
22:57 -3:00
Ankara, Turkey
39°N45'032"E52'
Geocentric
Tropical
Placidus
True Node

tetiklemesi 28 Nisan tarihinde, tutulma derecesini Satürn'ün tetiklemesi 3 Haziran tarihinde oluyor. Bu tarihler civarında tutulmanın etkileri daha belirgin olacak. Yukarıda bahsettiğim üzere sosyal, kültürel, etnik anlamda kutuplaşma ve gerginleşme eğilimi ortaya çıkabilir bu tarihler civarında. Uyanık ve dikkatli olmamız, iyi yönetmemiz gereken kritik zamanlar bunlar.

Tutulma haritasında Akrep burcunda geri harekette seyreden Kuzey Ay Düğümü de Venüs-Jüpiter orta noktasına denk düşüyor. Transit Güneş ve Mars, haritamızın Güneş derecesine çok yakın karşıt açı yaparlarken, transit Venüs de haritamızdaki konumuna çok yakın toleransla karşıt açıda bulunuyor. Venüs haritamızın Fortuna (Şans Noktası) derecesine de neredeyse tam karşıt açıda...

Tüm bunlar kadersel bir süreçten geçmekte olduğumuzu, bazı

mesuliyetler almamız gerekeceğini gösteriyor. Mesuliyet almamız gereken alanlar ittifak içerisinde olduğumuz ülkeler ve paklarla ilişkilerimiz, Meclis'imiz; hem de çocuklarımız, gençlerimiz, sanatçı ve sporcularımız, diplomat ve aracı konumdaki görevlilerimiz, turizm, borsa ve spekülasyon yatırımlarıyla ilgili konuları içeriyor.

Bunların yanı sıra, haritamızın 10. evi üzerinden geçiş yapmakta olan Uranüs ve 7. evi üzerinden geçiş yapmakta olan Plüton, haritamızın Mars derecesini tetikliyorlar. Transit Plüton, haritamızın 1. evinde yerleşimde bulunan Plüton'un da karşısından geçiyor. Bu transitle zorlu bir dönemden geçmekte olduğumuzu, dışarıdan ve içeriden kaynaklanacak huzursuzluklar risklerini göstermekte.

(Devam Edecek)

İmgeleme Nasıl Gerçekleşir?

Martin L. Rossman

1. Bölüm

İMGELEME tam olarak nedir? Esas olarak görebildiğiniz, işitebildiğiniz, dokunabildiğiniz, koklayabildiğiniz ya da tadabildiğiniz bir düşünce akışıdır. İmge, deneyimlerinizin ya da fantezilerinizin içsel bir temsilidir. Zihninizin bilgileri kodlama, depolama ve ifade etme biçimidir. İmgeleme rüyaların ve hayallerin, anıların ve geçmiş yaşantının, planların, projeksiyonların ve olasılıkların bir yansımasıdır. O; sanatların, duyguların ve en önemlisi de daha derinlerdeki benliğinizin dilidir.

İmajinasyon iç dünyanıza açılan bir penceredir. Düşüncelerinizi, hislerinizi ve yorumlarınızı gösterir. Ancak pencere olmasının ötesinde de bir anlam taşır. Yaşamınızı yönlendirebilen ve sağlık durumunuza şekil verebilen bilinçdışı çarpıklıklardan kurtulmanızı sağlar ve bu anlamda bir dönüşüm aracıdır. İmajinasyonun bu boyutunun kültürümüzde yeterince değerlendirildiğini söyleyemeyiz. İmajinasyonun daha çok düşsel, gerçek dışı ve kullanışsız olduğu düşünülmektedir. Okullarda okuma, yazma ve aritmetik eğitimi verilirken yaratıcılığa, sıra dışılığa ve kişilerarası ustalıklara hemen hiç tolerans gösterilmemektedir ya da bunlar açıkça engellenmektedir. Yetişkinler olarak bizler de genellikle yaratıcı düşüncelerimizle değil, görevlerimizi yerine getirmek suretiyle hayatımızı kazanırız. Toplumumuz pratik, faydalı ve gerçek olana öncelik verir. Bu değerler de kuşkusuz son derece önemlidir. Ancak insan gerçeğini, tıpkı çöllere yaşam veren bir ırmak gibi besleyen de imgelemedir.

İmajinasyon olmasaydı insanlık çoktan ölmüş olurdu. Yeni potansiyelleri değerlendirebilme yeteneği yani imgeleme sayesinde ateş keşfedilmiş; silahlar yaratılmış; ekinler yetiştirilmiş; binalar inşa edilmiş; otomobiller, uçaklar, uzay mekikleri, televizyon ve bilgisayarlar icat edilmiştir. Doğanın sayısız tehdidinin üstesinden gelmemizi mümkün kılan kolektif imgelememiz, bir paradoks olarak günümüzde dünyamızı tehdit eden başlıca yaşamsal sorunların da kaynağıdır. Çevre kirliliği, doğal kaynakların tükenmesi, nükleer son tehdidi gibi sorunlarla yüzyüzeyiz. Yine de imgeleme, isteklerimizle birleştiğinde aynı sorunlar için en büyük çözüm umududur.

İmgeleme ve Fizyolojik Değişim

İMGELEMENİN iyileştirici gücü, belki de en çok onun doğrudan fizyolojik etkileri aracılığıyla bilinmektedir. İmgeleme sayesinde bedensel fonksiyonlarınızın birçoğunda genellikle bilinçli bir etkiyle ulaşılamayacağı düşünülen değişimleri yaşama geçirebilirsiniz.

İşte size basit bir örnek: Parmağınızla burnunuza dokununuz. Bunu nasıl başardınız? Belki de şaşıracaksınız ama bunu tam olarak hiç kimse bilemez. Bir nöroanatomist beyinde hareketi başlatan ilk sinirin bulunduğu noktayı bize söyleyebilir. Hareket uyaranını, beyinden hareketi gerçekleştirecek kaslara kadar ileten sinirlerin oluşturduğu zincir de belirlenebilir. Ancak burnunuza dokunmayı düşündükten o zincirdeki ilk hücrenin harekete geçmesine

---

*İmgeleme,
isteklerimizle
birleştiğinde
sorunlar için
en büyük
çözüm umududur.*

---

kadarki süreçte nelerin yaşandığını hiç kimse bilemez. Yalnızca o hareketi gerçekleştirmeye karar verirsiniz ve gerçekleştirirsiniz. Bunu nasıl yaptığınızı bilmeniz bile gerekmez.

Şimdi de ağzınızı sulandırmayı deneyin. Muhtemelen bunun hiç de kolay olmadığını anlayacaksınız ve hatta gerçekleştiremeyeceksiniz. Çünkü tükürük salgılamak genellikle bilinçli kontrolümüzün dışındadır. Sinir sisteminin iradi hareketleri, düzenleyen kısmından farklı olarak belirlenir. Merkezi sinir sistemi, iradi hareketleri düzenler. Salgı ve normalde bilinçli kontrolümüzün dışında işleyen diğer fizyolojik fonksiyonlarımızı ise özerk sinir sistemi düzenler. Otonom sinir sistemi bizdeki “salgılamak” gibi alışılmış düşüncelere tepki vermeye hazır değildir. Ancak imgelemeye tepki verirler.

Bir an için gevşeyin. Sapsarı ve sulu bir limonu kavradığınızı imgeleyin. Onun serinliğini ve sertliğini hissedin. Elinizle bir tartın. Ortadan ikiye kestüğünüzü ve suyunu bir bardağın içine sıkığınızı imgeleyin. Bardağın içine limonun etli kısmından da birkaç

parça ve birkaç çekirdek de düşebilir. Bardağı dudaklarınıza götürdüğünüzü ve ekşi limon suyundan bir yudum aldığınızı imgeleyin. Ağzınızın içinde dolaştırın, ekşiliğini tadın ve yutun.

Ağzınız nihayet sulandı mı? Dudaklarınızı büzdünüz mü ya da yüzünüzü ekşittiniz mi? Bunu yapabilmemiz, limon suyunu imgelemeniz sonucunda özerk sinir sisteminizin harekete geçtiğini gösterir. Limon suyunu içtiğinizi düşünmek için muhtemelen çok fazla zamana ihtiyacınız olmaz. Bununla birlikte benzer bir mekanizmayla alışkanlık olarak düşündüklerinizin de bedeniniz üzerinde önemli etkileri olabilecektir. Zihniniz tehlike fikriyle dolup taşıyorsa, sinir sisteminiz stres tepkisini harekete geçirir; uyarılırsınız ve geriliminiz artar. Böylece sizi o tehlike ile karşılaşmaya hazırlar. Oysa sakin ve huzur dolu sahneler imgelerseniz, “tehlike geçti” işaretini verir ve bedeniniz gevşer.

Biyofidbek, hipnoz ve meditasyon üzerine yapılan araştırmalar, insanın kendi kendini düzenleme kapasitesinin oldukça yüksek olduğunu göstermiştir. Gevşemişken gerçekleştirilen ve belirli bir noktaya odaklanan imgeleme, tüm bu yaklaşımlardaki ortak motiftir. Çeşitli imgeleme türlerinin kalp atışlarını, kan basıncını, solunumu, alınan oksijen miktarı ve verilen karbon dioksit miktarını, beyin dalgalarının ritmini ve motiflerini, derinin elektriksel karakteristiklerini, lokal kan akışını ve ısıyı, mide ve bağırsakların reaksiyonlarını ve salgılarını, cinsel tahriki, kandaki sinirsel iticileri ve değişik hormonların düzeylerini, bağışıklık sisteminin işleyişini etkilediği görülmüştür.

¹ Tüm bunlar imgelemenin, bedenin temel kontrol sistemlerini etkileyebildiği anlamına gelir. İmgelemenin iyileştirici potansiyelleri, fizyoloji üzerindeki basit etkilerinin çok ötesindedir.

Geniş Bağlamda İyileşmede İmgeleme

CİDDİ ya da kronik bir hastalıktan kurtulmak için basit imgeleme tekniklerinden fazlasına ihtiyacınız olacaktır. Yaşam tarzınızı, tutumlarınızı, ilişkilerinizi ya da duygusal yaşantınızı değiştirmeniz gerekecektir. İmgeleme, ne gibi değişikliklere ihtiyacınız olduğunu ve o değişiklikleri nasıl gerçekleştirebileceğinizi görmenizi sağlayacak etkili bir araçtır.

İmgeleme beden ve zihin olarak adlandırdığımız kavramların buluşma noktasıdır. Bir hastalığın hangi ihtiyaçlarımızın işaretçisi olduğunu anlamana ve o ihtiyaçları karşılamanın sağlıklı yollarını bulmanıza yardımcı olabilir. Kendi pratiğimden bir başka örneği sizinle paylaşmak istiyorum. Jeffrey otuz yaşlarında başarılı bir orta düzey yöneticiydi. Yıllardır pepsin ülserinin tekrar tekrar nüksetmesinden şikayetçiydi.

Onunla görüşmelerimiz sırasında gevşemeyi ve mide ağrısından geçici olarak da olsa kendini kurtarabilmeyi öğrenmişti. Bunu basit imgelemeler

¹ Bu konuya ilişkin yeterli bir bakış açısı için bk. A. Sheikh ve R. G. Kunzendorf, “Imagery, physiology and psychosomatic illness”, International Review of Mental Imagery, 1. Bölüm. Editör A. Sheikh, (New York: Human Sciences Press, 1984).

aracılığıyla sağlayabiliyordu. Midesindeki ağrıyı bir yangına benzetiyordu. Dağlardan çağıldayan buz gibi soğuk suların yangını söndürdüğünü ve kavrulmuş bölgeyi serinlettiğini imgeliyordu. Gevşediği ve birkaç dakikalığına bu süreci imgelediği zaman, saatlerce ağrı duymadığını görünce çok şaşırılmış ve bir o kadar da sevinmişti. Yaklaşık iki hafta boyunca bunu başarıyla uyguladı. Ancak bir süre sonra aynı sonucu vermemeye başladı. Ağrılar her şeye rağmen daha da artıyordu ve yavaş yavaş umutsuzluğa kapılıyordu. Sonraki seansımızda bir kez daha ağrıya odaklanmasını ve imgelemeden yararlanarak ağrıların neden nüksettiğini anlamaya çalışmasını istedim. Çok geçmeden midesinin içini çimdikleyen bir el imgesinin farkına vardı.

Telkinim sonucunda midesini çimdikleyen elin bunu neden yaptığını öğrenmek istedi. Soruyu zihninde canlandırır canlandırmaz el sınıksı bir yumruk halini aldı. Ele neden kızgın olduğunu sordu. El ise ona şu yanıtı verdi: “Çünkü onu hiç kimsenin göremeyeceği bir yere kilitledin ve durumu gittikçe kötüleşiyor.” Kilitlediği şeyin ne olduğunu imgelemesini istedim. İçinde kaotik bir biçimde dönüp duran şeylerle dolu” transparan bir çuval gördü. Kendi ifadesine göre: “Hiçbir şey açık seçik değildi. Her şey bir uzaklaşıp bir yaklaşıyordu. Birbirine çarpıyordu.” Tüm görebildiği renkler ve şekillerden ibaretti. Tedirgin olmuştu. Çuvalı bir süre gözlemledi ve sakin bir biçimde şunları söyledi: “Çuvalın içindeki kalbim. Her şey çarpışıyor ve zarar veriyor.”

Jeffrey'den çuvalı açtuğımı imgelemesini istedim. Ancak açmayı denediğinde korktu. İçinde çok fazla acı olduğu için hepsini bir kerede serbest bırakamayacağını söyledi. Ben de bunun üzerine çuvalın içinden yalnızca bir şeyi çıkarmasını ve onu imgelemesini istedim. Babasının yüzünü imgeledi. Duygusal açıdan oldukça katı olan babasıyla ilgili acı dolu çocukluk anıları zihninde canlanıverdi.

Bir dizi seansın ardından Jeffrey kendisini üzen babasının katılığıyla ilgili kalbine kilitlediği hisleri açmaya başladı. Bunu yaptıkça duygusal ve fiziksel anlamda kendini daha iyi hissediyordu. İmgeleme sayesinde yalnızca pepsin ülseri ağrılarından kurtulmakla kalmadı, aynı zamanda duygusal ihtiyaçlarını daha iyi ifade edebilmeyi ve karşılayabilmeyi öğrendi.

İmgelemeyi bu şekilde kullanarak hastalığınızı, iyileşmeye giden yolda bir öğretmen haline dönüştürebilirsiniz. Hastalıklar ve hastalık belirtileri dengede olmayan bazı şeylerin göstergesidir. Düzeltmesi, uyarlanması ya da değiştirilmesi gereken şeyleri gösterir. İmgeleme, hastalığınızı daha

yakından kavramanızı sağlar. Böylece onun mesajına imgelelenebilir en sağlıklı biçimde yanıt verebilirsiniz.

İmgeleme Nasıl İşler?

İMGELEMENİN temel mekanizmaları halen bir muammadır. Bununla birlikte son yirmi yıldır imgelemenin, sinir sistemimizin önemli bir bölümünün doğal dili olduğunu öğrenmiş bulunuyoruz. Nobel ödüllü bir çalışmaya imza atan Dr. Roger Sperry ile Chicago Üniversitesi'ndeki ve daha sonra da California Teknoloji Enstitüsü'ndeki çalışma arkadaşları, bu anlayışa eleştirel bir yaklaşım sergilemiştir. İnsan beyninin iki tarafının çok farklı şekillerde düşündüğünü ve aynı anda birbirinden bağımsız düşüncelere sahip olabileceğini ortaya koymuşlardır. Gerçek anlamda hepimiz iki beyne sahibiz. Bunlardan biri sözcükleri ve mantığı kullanarak düşünmekle meşguldür. Buna karşın diğeri de imge ve hisleri kullanarak düşünmektedir.

Çoğu insanda sol beyin esas olarak konuşma, yazma ve kullanılan dili anlamaktan sorumludur. Mantıksal ve analitik olarak düşünmektedir. Ait olduğu kişinin ismiyle özdeşdir. Öte yandan sağ beyin resimler, sesler, yalnız ilişkiler ve hisler temelinde düşünür. Görece sakin olmasına karşın son derece zekidir. Sol beyin olguları parçalara ayırıp analiz ederken sağ beyin parçaları bir araya getirerek senteze ulaşır. Sol beyin mantıksal düşüncede daha gelişkindir; sağ beyin ise duygulara daha yakındır. Sol beyin dış dünya ile yani kültür, anlaşmalar, iş ve zamanla daha ilgilidir. Sağ beyin ise

iç dünya ile yani algı, fizyoloji, form ve duyguyla ilgilidir.

Sol ve sağ beyin arasındaki temel ayrım, bilgiyi nasıl özümlediklerinde yatar. Sol beyin bilgiyi sıraya dizilmiş biçimde değerlendirirken, sağ beyin bilgiyi aynı anda değerlendirir. Virajlı bir yolda ilerlemekte olan bir tren imgeleyin. Virajın dışında zeminde bulunan bir gözlemci, treni birbirine bağlanmış ayrı ayrı vagonların geçişi olarak algılar. Gördüğü vagonun önündeki ve arkasındaki vagonları güçlükle algılar. Bu gözlemci treni “sol beyin” ile algılamaktadır.

“Sağ beyin” ile algılayan gözlemci ise zeminden yüzlerce metre yüksekteki bir balondadır. Oradan yalnızca trenin bütününe görmekle kalmaz, aynı zamanda izlediği yolu da görür. Hangi bölgede ilerlediğini, hangi şehirden ayrıldığını ve hangi şehre ulaşacağını da algılar.

Sağ beyin olayları daha geniş bağlamda kavrayabilme yeteneği, onu şifayla bağlantılı olarak paha biçilmez kılan özel fonksiyonlarından biridir. Ürettiği imgeleme çoğu kez bir hastalığı önem vermeyebileceğimiz olaylar ve hisler bağlamında kavrayabilmemizi mümkün kılan bir tablo sunar. Tek tek parçaları değil, bağlı oldukları bütünle olan ilişkilerini görmemizi sağlar. “Sağ beyin” perspektifini kullanarak fikirleri yepyeni bir tarzda sentezleyebiliriz. Böylece eskimiş sorunlara yeni çözümler üretebilir ve bir sorun ya da hastalığa ilişkin gizli kalmış çıkış yolunu bulabilirsiniz.

Sağ beyin imgelemenin yanı sıra duygularla da özel bir ilişki içindedir. Bu, şifa sürecinde ona özel bir güç katar. Sağ beyin yüz ifadelerindeki,

beden dilindeki, konuşmalardaki ve hatta müzikteki duyguları kavrama noktasında yoğunlaştığı çok sayıda çalışma ile ortaya konmuştur. Bu, şifa için can alıcı bir önem taşır. Çünkü duygular hastalıkların ve rahatsızlıkların çoğunun temelinde yatan psikolojik ve fiziksel koşulların belirleyicisidir. 19. yüzyılda yaşamış bir doktor olan ve patoloji biliminin kurucusu olarak tanınan Rudolph Virchow'un da vurguladığı gibi “çoğu hastalık fizyolojik bir zayıflıkla birleşen mutsuzluktan ibarettir.” İngiltere ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki çalışmalar, hastaların birinci elden klinik bakıma ihtiyaç duyduğu tüm sorunların yüzde 50'si ile 75'i, ağrı ya da hastalık biçiminde ortaya çıksalar da köken itibarıyla duygusal, sosyal ya da ailevidir. ²

Kuşkusuz duyguların kendisinin sağlıklı olduğu söylenemez. Aksine yaşamın getirdikleri karşısında verilen normal tepkilerdir. Ancak önemli duyguların anlaşılması ve ifade edilmesi hastalıklarda önemli bir faktördür. Kendi toplumumuzda da bu oldukça yaygındır. Kültürümüzün bizi şekillendirmesinin sonucu birçok açıdan duygular hakkında cahil olduğumuzu söyleyebiliriz.

(Devam Edecek)

Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *İmgelemenin İyileştirme Gücü* adlı kitaptan derleyen: Nusret Sefa Yılmaz

2 G. Rosen, A. Kleinman ve W. Katon, “Somatization in family practice: a biopsychosocial approach”, *Journal of Family Practice*, 14. Bölüm, 3. Sayı, 1982, sf. 493-502.

J. D. Stoeckle, I. K. Zola ve G. E. Davidson, “The quantity and significance of psychological distress in medical patients”, *Journal of Chronic Disease*, 17. Bölüm, 1964, sf. 959.

BİRLEŞTİREN BİLGİ

Vazifenin Çağrısı Birleştiriciliktir

A. Cemal Gürsoy

BİRLEŞTİRİCİLİKLE ilgili birçok yazı yazdık. Amaç şimdiye kadar edindiğimiz bilgilerin hatalı, noksan yönlerini bulup irdelemektir. Bütün bu ayrıntıları neyin ışığında yapıyoruz? Ana katkı maddesi nedir? Ne ile karışıyor, kontrol ediliyor? Eskilerin sözü ile mihenk taşımız ne, kıyas ettiğimiz kontrol parametreleri nelerdir? Ne kadarına ulaşabiliyoruz? Her biri tek başına önemli sorular. Gelin sayfanın bize açtığı kadar genişletelim.

Bütün bu gelişimleri ancak genişlemiş, kapsayıcılığı artmış şuur ışığı altında yapabiliriz. Çünkü şuur ışıktır ve birleştiricidir. Neleri birleştirir? Aydınlığa çıkmış olanları tanıyıp bütüne fikir üretmek; birliği anlamak için tüm şuur taneciklerinin birleşerek ürettiği geniş, devasa alanı anlamaya çalışıyoruz. Tarif edilemiyor. Şuur dediğimiz an varoluşu, yaratılışı ve sonsuzluğu da içine koymadan ilerlemeyiz. Zamana bağlı kavramlar da üretemeyiz. Çünkü zamanın oluşmadığı durgun, dingin mekanlarda potansiyel şuur cevherinin her türlü yaratıcılığı ve zamanı ürettiğini biliyoruz. Bir çeşit teklik, tek benlik, tamamlayıcı ilkenin kendisi ile karşı karşıyayız.

Bu anlayışa dikey tesirleri çözerek yürümekteyiz. Anlayış bilgiye ve oradan sevginin, sevgi planının şemsiyesi altına girdiğinde de, dikey olan tüm planları kapsayacak rahmetle ve giderek şuurulluluk, uyanıklık realitesi düşük boyutlara doğru yayılmakta...

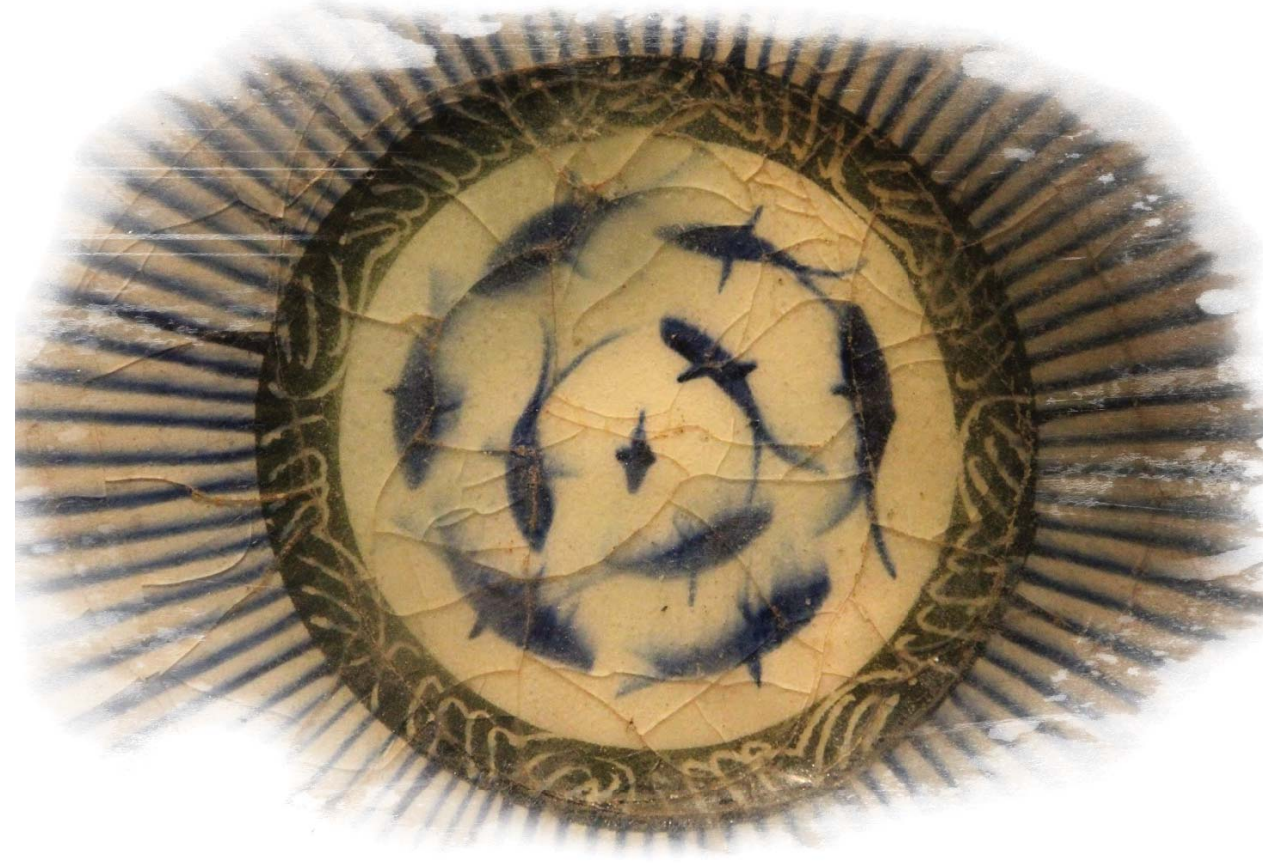
İşte bu dikey akış asıl ilkenin idareci mekanizmanın kontrolünde ve denetiminde gerçekleşir.

Bir boyutun geçiş anahtarı şüphelenmektir; diğer kapıda ise teslimiyetle boyun eğmektir. Sayısız liyakat imtihanlarında, hatasızlaşınca kadar tek bir benlik oluşuncaya kadar düaliteyi, ikiliği, düaliteye kökeni de karanlıktan gelen sorgulamaları yaşarız.

Sevgide birleşinceye kadar, şuur ışığında şeffaflaşp biz gibi görünene kadar tek tek bir form, biçim değil birbirinin içinde görünen ilahi bir orduya dönüşüncüye kadar.

Madde dünyasına ikiliği yani düaliteyi kullanarak indiysek, yukarı gidişte tekliğe saflığa arınmaya dair yollardan geçerek ilerlemekle gerçeği bulabiliriz.

Birleştiricilikte madde dünyasında eril, dişil prensip diye çalışan sistemin bize görüldüğü ilahi anne modeli ile yaratılmış evrenleri bilebilir, aşabiliriz. Bu dişil

prensip bizi hala tek benlik olmak denen yere götürmek için görünen madde dünyasında tutacaktır.

Ruhun gerçek yaşantısındaki aşkın kavramlar belki de, kavram bile değildir. O alemde maddenin ve yaratılan her şeyin tek bir şey olduğunu ve adının ruh olduğunu anlayacağız.

Birleştiricilik ruhun kendisi gibi olmaktır. Ruhtan uzanan çoklu bilinmeyenlere tanık olmak onu izlemektedir. Sırf şahit olmak, gözlemek bile birleştirici ilkeyi aktive eden, canlı kılan hareketi doğuran gerçeğin adıdır.

Sevgi ile uyanan ruhtan başka olamayan, onsuz hiçbir aleme dahil

olamayan yüce idraklerin ortasında kendi yolumuzu birleştiren bilgiye sadakatle yürüelim.

Yürünecek yollar, yeni hedefler vazifeler getirir.

Ruhu anlayabilmenin, ruhtan olmanın yolu vazifeden, vazife sevgisinden geçer.

İşte mutluluk, aradığında insana ulaşır... □

Hatırlamak

Nusret Yılmaz

HAYATTA kalmak için yapmamız gereken şeyler, genellikle yaşamak için yapabileceğimiz şeylerden farklıdır. Kanser terapisti olarak yaptığım çalışmalarda, çoğunlukla hastaların bu farkı anlamasını amaçlıyorum. Hastaların hayatta kalmak için yapılan sıkıcı ve monoton işleri bir kenara bırakmasına ve yeniden hayatlarına odaklanmasına yardım ediyorum. Bununla yüzleşen çok sayıda insan içinde, olağanüstü güzelliğiyle ve tavrıyla dikkat çeken Asyalı bir kadının öyküsü en dramatik olanlardan biriydi. Birlikte çalıştığımız süre boyunca asla düzeltilemeyecek şeylerin bile iyileştirilebileceğini fark ettim.

Yumurtalık kanseri nedeniyle bir yıldır kemoterapi görüyordu. Ancak ilk görüşmemizde bana anlattığı şey bu değildi. Birlikte yaptığımız çalışmalara kendisinin “kötü” bir insan olduğunu anlatarak başladı. Anlattığına göre katı, merhametsiz, bencil ve sevgisiz bir insandı. Kendine yönelik bu suçlamaları, çok temkinli ve kendinden emin bir biçimde dile getiriyordu. Işığın vurduğu kusursuz tenine ve uzun siyah saçlarının parlaklığına baktım. Kendi kendime ona inanmadığımı düşündüm. Gerçekten bencil olduğunu bildiğim insanlar, bu özelliklerinin pek farkında değildi. Kendilerini ön plana koyuyorlardı. Bunu da hiçbir şüphe ya da tereddüt duymadan yapıyorlardı.

Ana, utanç dolu bir sesle kalpsiz olduğunu ve iş hayatındaki şaşılacak başarısının da merhametsizliğinin bir sonucu olduğunu anlattı. Daha da önemlisi iyi biri olmasının da imkansız olduğuna ve bu davranışları yüzünden kanser olduğuna inanıyordu. Neden yardım almak için geldiğini sorguluyordu. Bir süre sessiz kalarak birbirimizi sınadık. “En iyisi en baştan başlamak!” dedim.

Öyküsünü anlatması sekiz aydan fazla zaman aldı. Burada doğmamıştı. Bu ülkeye bir öksüz olarak on yaşındayken gelmişti. İyi bir aile onu evlat edinmişti. Onun geçmişi hakkında çok az bilgisi olan insanlardı. Onların desteğiyle kendine bir yaşam kurmuştu.

Güçbela duyabileceğim bir sesle, çocukken Vietnam savaşında yaşadığı deneyimleri anlatmaya başladı. Ailesinin ölümü anlatarak başladı. Vietkong askerlerinin evlerini bastığı sabah dört yaşındaydı. Mutfakta pirinç konulan ahşap kutuya saklanabilecek kadar küçüktü. Askerler evdeki herkesi öldürdükten sonra oraya bakmamıştı. Askerler gittikten sonra saklandığı yerden çıkmıştı. Ailesinin katledildiğini görmüştü. Öykü böyle başlıyordu. Dehşete kapılmıştum.

Öyküsünü anlatmaya devam etti. Vahşet zamanlarıydı. Acımasız bir dünyada tek başınaydı. Çok açlık çekmişti. Kendisi de o vahşetin bir parçası olmuştu. İlk başta biraz tereddütlü ve daha sonra giderek daha açık bir biçimde başından geçenleri birbiri ardına anlattı. Evsiz çocukların arasına katılmıştı. Hırsızlık yapmıştı, ele verilmişti, nefret etmişti, katillere yardım etmişti. İnsanın tahammül

sınırlarını aşan şeylere tanık olmuştu. İnsanın hayal bile edemeyeceği şeyler yapmıştı. Bir spor gibi, hayatta kalmak için nasıl olması gerekiyorsa ona dönüşmüştü.

Haftalar geçiyordu ama söyleyebileceğim çok az şey oluyordu. Tekrar tekrar bana kötü bir insan olduğunu söylüyordu. Kendisini “karanlık tarafta” görüyordu. Korku ve acıma hisleriyle ona yardım etmek ve ıstıraplarını hafifletmek istiyordum. Ancak anlattıklarının hepsini yapmıştı. Onu dinlemeye devam ettim.

Umutsuzluk ve sessizlik duvarı, bizi birbirimizden ayırıyordu. Tekrar tekrar o duvara çarpıyordum. Kendisi hakkında en kötü şeyleri söylemeye devam ediyordu. Gözyaşı döküp şunu söylüyordu: “Başarabileceğimden emin değilim!” Bunu kabullenebileceğimi umut ediyordu. Başarmak zorunda olduğunu söylüyordum. Bir başka öyküye başlıyordu. Çoğu zaman nasıl karşılık verebileceğimi bilmiyordum. Hiçbir şey söylemeden yanında öylece duruyordum. Bir ayağımız suyun kenarındaki huzur dolu ofiste, bir ayağımız da hayal gücünün sınırlarını aşan bir dünyadaydı. Öksüz kalmamıştum, aranmamıştum, kendi tercihim dışında hiçbir yemek öğününü kaçırmamıştum, bir başkasına şiddetli bir biçimde

saldırmamıştum. Ancak ona kulak verirken kendi karanlığımın

fısıldadığını fark edebiliyordum ve öykülerini dinlerken anlayabilmek için kendimi onun yerine koyuyordum. O öykülere dalmak, bir anlam çıkarmak, ona teselli sunmak istiyordum. Ne var ki bunların hiçbiri olası değildi. Bir defasında umutsuzluğa kapılıp şöyle düşündüğümü hatırlıyorum: “Onun ilk tanığı benim!”

Yanımda defalarca ağladı: “İçim böylesine karanlık!” Bu tür zamanlarda, kanserin aslında onun hayatına bir anlam vermesine katkıda bulunduğunu düşünüyordum. Kanser onu korktuğu ama uzun süredir beklediği cezadan kurtarıyor gibiydi.

Öykülerinden birinin sonunda, bu tür hatıralarla birlikte yaşamayı becermesine şaşırdım. Bunu kendisine söyledim ve ekledim: “Size korkuyla karışık bir saygı duyuyorum.” Birbirimize dönük oturuyorduk. “Bu söylediğiniz benim için önemli. Kendimi daha az yalnız hissediyorum,” dedi. Başımı salladım ve sessizce oturduk. O kadını ve yaşamayı sürdürme yeteneğini takdir ediyordum. Kanserli insanlarla onca yıl çalışmış olmama rağmen onun gibisine hiç rastlamamıştım. Ona acıyordum. Kapana kısılmış bir hayvan gibiydi. Kendi bacağını kemiriyordu. Yaşamayı sürdürüyordu ama büyük bir bedel ödeyerek.

Aşama aşama öykülerine daha az zaman ayırmaya başladı. Daha ağırlıklı olarak güncel olaylardan bahsetti. İş hayatındaki acımasızlığını, başka insanları nasıl kullandığını, her zaman için kendi çıkarlarını gözettiğini anlattı. Kibri, öfkesi, kırıcılığı, güvensizliği ve rekabetçiliği üzerine konuşmaya başladı. Bana tamamen yalnızmış gibi göründü.

“Aslında hiçbir şey değişmemiş,” diye düşündüm. Bütün hayatı hayatta kalma mücadelesiyle şekillenmişti.

Bir keresinde, çok acı verici bir oturma sona ererken, kendi günlerimi nasıl geçirdiğimi düşündüğümü fark ettim. Günümün ne kadarında yaşamaya değil hayatta kalmaya

odaklandığımı düşündüm. Gün içerisinde elverişli bir şeyler yapmak veya söylemek için yaşamayı ne kadar erteliyordum? İhtiyacım olduğunu düşündüğüm şeyleri elde etmek için ne kadar zaman harcıyordum? Hayatta kalma mücadelesi bir alışkanlığa mı dönüşüyordu? Hayatta kalmak için

savunma mekanizmaları geliştirirken, hiç yaşamamış mı oluyorduk?

“Hayatta kalmayı başarmışsın, Ana!” dedim. “Artık bu mücadeleye bir son verebilirsin.” Ağzımdan kaçan bu sözler karşısında bana baktı, şaşırmişti. Başka söyleyebilecek bir şeyim yoktu.

Bir gün içeriye girdi ve şunu söyledi: “Anlatacak öyküm kalmadı.”

“Bu bir rahatlama sağladı mı?” diye sordum. Şaşırtıcı bir yanıt verdi: “Hayır, yalnızca boşluk hissediyorum.”

“Bunu bana anlatır mısın?” dedim. “Korkarım şimdi nasıl hayatta kalabileceğimi bilmiyorum.” Sonra güldü. “Ama hiçbir zaman unutamam,” dedi.

Bundan birkaç hafta sonra bir rüya gördüğünü söyledi. Hatırlayabildiği ilk rüyalarından biriydi. Rüya bir aynaya bakıyordu. Belden yukarısının aynadaki görüntüsüne bakıyordu. Sanki kıyafetlerinin içini, derisinin içini, varlığının çok derinlerini görebiliyormuş gibi gelmişti. İçinin karanlıklarla dolu olduğunu görmüştü. Aynı utancı bir kez daha hissetmişti. Ofisine geldiği ilk günkü kadar derin bir utancı. Buna karşılık gözlerini ayıramıyordu. Sanki hareket ediyormuş gibi geldi. Aynanın diğer tarafına, kendi imgesine doğru geçiyormuş gibiydi. Gittikçe daha derinlere iniyor ve karanlığına gömülüyordu. Uzun bir süre kör gibi ilerlemişti. Sonra bunun hiç sonunun gelmeyeceğini, dibinin olmadığını düşünmüştü. Böyle sürüp gideceğinden emin olmuştu. Çok ilerlerde küçük bir nokta görür gibi olmuştu. Yaklaştıkça onun ne olduğunu fark etmişti. Bir güldü. Uzun bir sapı olan tek bir gül goncasıydı. Kusursuz bir güzelliği vardı.

Sekiz aydan sonra ilk defa yumuşak

bir biçimde ağlamıştı. Acı duymuyordu. “Çok güzeldi,” dedi bana. “Onu çok net bir biçimde görebiliyordum. Uzun sapındaki yaprakları ve dikenleri ayırt edebiliyordum. Daha yeni açmaya başlamıştı. Rengi tarif edilemeyecek kadar güzeldi. Pembenin çok yumuşak, çok hafif, çok mükemmel bir tonuydu.”

Bu rüyanın kendisi için ne anlam taşıdığını sordum. Hıçkırık hıçkırık ağlamaya başladı. “O benim,” dedi. “Halen orada. Her zaman da oradaydı. Benim geri dönmemi bekliyordu.”

Gül, kalbin en eski arşetipik sembollerinden biridir. Hem Hristiyanlık hem de Hindu geleneğinde böyle yer almaktadır. Ayrıca birçok peri masalında da karşımıza çıkmaktadır. Ana bu peri masallarından hiçbiri okunmuş olmasına veya bu geleneklerden habersiz olmasına rağmen, onun karşısına da böyle çıkmıştı. Hayatının büyük bölümünde karanlığına daha yakın olmuştu ve bunu kendini

korumak için yapmıştı. Hatta kendisini bunun üzerinden tanımlamıştı. Sonunda hatırlayabilmişti. Kendisinden bile gizlemiş olduğu bir parçası vardı. O parçasını koruma altına almıştı. O parçasına dokunulamamıştı.

Deneyimlerimizden çok inançlarımız bizim için birer hapishaneye dönüşür. Şifamızı derinlerimizdeki en karanlık noktalara kadar bile beraberimizde taşıyabiliriz. *A Course in Miracles*'da şöyle bir cümle yer alır: “Kendimi bağısladığımda ve kim olduğumu hatırladığımda, gördüğüm herkesi ve her şeyi kutsayacağım.” Özgürlüğe giden yol genellikle yüreğimizi açmaktan geçer. □

Yararlanılan Kaynak: Dr. Rachel Naomi Remen, *Yambaşımızdaki Bilgelik*, Ege Meta Yayınları.

KASABANIN demircisi Mong'u görmek için işine ara verdi. Bunu ara sıra yapardı. Mong sessiz biçimde bir kütüğün üstünde oturuyordu ve geniş bir karınca tepesini izliyordu. Büyük bir hareketlilik vardı, karıncalar ileri geri hareket ediyorlardı.

Demirci Morg'un karşısına oturdu ve sessizliğini korudu.

Sonra birden “Mong, insanlar benim hakkımda konuşuyor, bunu tüm çevremde hissediyorum” dedi.

Mong, “İşini iyi yapmıyor musun? Çok fazla mı para alıyorsun?” diye sordu.

“Kesinlikle hayır. Beni bilirsin.”

“Peki, o zaman seni rahatsız eden ne?” diye sordu Mong.

“Kendi yoluma çok fazla gittiğimi, yeteri kadar kalabalığa karışmadığımı düşündüklerinden şüpheleniyorum.”

Mong, “Şu karınca tepesini izle. Herhangi bir karıncayı ayırt edebiliyor musun?” diye sordu.

“Evet,” diye yanıtladı demirci, Mong'un yöntemini biliyordu.

“Şu karıncada senin özel olarak dikkatini çeken özel bir şey var mı?” diye sordu Mong.

“Hayır” diye yanıtladı demirci. “Hepsi aynı.”

“Gözlerini kapat,” dedi Mong. Demirci dediğini yaptı.

“Şimdi gözlerini yeniden aç ve o karıncayı bulmaya çalış,” dedi Mong.

“Bu imkansız,” dedi demirci. “Kalabalığın içinde yok oldu.”

“O seninle benim asla olamayacağımız bir canlı,” dedi Mong. “Mutlu ol ki bir karınca değilsin, herkesle aynı olmak yerine teksin.”

Demirci kulaklarını kıpırdattı, garip bir görünüşü. Kasabadaki başka kimse bunu yapamazdı, yapmak da istemezdi.

“Mong,” dedi, “seninle konuşmak bir zevkti.” □

Yazarın *Mong, Farklılığın Ötesine Yolculuk* adlı kitabından alınmıştır.

Karıncalar

Hendrick Vanneck

İçsel Çalışmalar

Sandra Ingerman

BİR RÖPORTAJDA bana sorulan sorulardan biri, yaşamımızın sonuna yaklaşırken yapmamız gereken önemli şeyin ne olduğunu hissettiğimdi.

Buna cevabım içsel huzuru bulmamızın önemli olduğunu hissettiğim oldu. Yaşamlarımızın sonunda, yaşamın bize ve bizim için getirdikleri ile barışmamız çok önemli. Çünkü insanların acı hislerle ayrıldıklarını görmek bana üzüntü veriyor. Bu dünyadan huzur dolu bir noktadan ayrılabilmek ne büyük bir armağan!

Yaşamlarımız boyunca deneyimlediğimiz pek çok ölüm olduğunu yazmaya devam ediyorum. İnisiasyonlar ve değişimler içeren geçirdiğimiz küçük ölümler var. Ve sonra da fiziksel bedenlerimizden aşkın gerçekliğe geçiş yaptığımız büyük ölüm var.

Küçük ölümleri de fiziksel yaşamımızın sonunu da deneyimliyor olsak daima önemli olan içsel kuyumuzda derinlere inmek ve içsel huzurun olduğu yere gelmek. Çünkü çevremizdeki dünya değişmeye, büyümeye ve gelişmeye devam etmekte. Ve bize sunulan pek çok güçlük var. Ama bu güçlükler aynı zamanda da birer armağan. Güçlü bir içsel huzur hissini ne kadar çok sağlayabilirsek dengemizi kaybetmez ve yaşamın bize getirdikleri ile savrulmayız. Bu her zaman spiritüel bir yaşam sürdürmenin en önemli öğretilerinden biri olmuştur. Şimdi burada olduğumuzu ve dünyanın kendisinin de son derece çalkantılı bir döngüde olduğunu hissediyorum.

Bizi çevremizdeki çalkantılara karşı koruyan ve tamponlayan o derin içsel huzuru bulmalıyız.

Ruhun yolunu izlerken aynı zamanda kendimizi de nasıl onurlandıracağımızı öğrenmemiz gerekiyor.

Bir çoğumuzun diğerlerinin istek ve ihtiyaçlarını karşılama ihtiyacı hissettiğimizde gerginleştiğini biliyorum. Yardımcı ruhlarım bu tarz davranışlarla bedenlerimizde nasıl enerjetik kaçaklar yarattığımızı gösteriyorlar.

Bana gösterilen imajda yatay enerji kaçaklarının nasıl fiziksel ve duygusal düzeyde zayıflıklar yarattığını gördüm.

Kendimize sadık kalmanın ve enerjimizin dikey biçimde akarak bizi üzerimizdeki göklere ve toprağın köklerine bağlayacak gerekli sınırları yaratmanın ne kadar önemli olduğu bana gösterildi. Bunu yapmayı sürdürdükçe ve içimizde güçlü ve merkezlenmiş bir hale kavuşunca, göğü ve yeryüzünü kalbimizde köprüledikçe, enerji bizden tüm yönlerde akar ve hem sevdiklerimize hem de tüm yaşama sevgi ve ışık yayabiliriz.

Kendi içinizde derinlere, kendi ilahi ışığınızın gücüne yolculuk yapın. Yeryüzünün çevresinde ve derinliklerinde güçlü ve ışıltılı bir ışık örmeye devam eden küresel topluluğa katılın. Bu örgü, sağlıksız koşulların oluşturduğu gerçeklik örgüsü çözülmeyi sürdürürken tüm yaşamı sevgiyle tutuyor. Hep birlikte gerçek sağlık ve uyum dolu bir yaşamı düşleyerek gerçekleştiriyoruz.

Spiritüel bir yolda olan birçok kişiden de duyduğum gibi gitgide daha çok sayıda insan fiziksel düzeyde güçlüklerle karşı karşıya.

Çünkü yaşamlarımızda daha fazla uyum yaratmayı öğrenirken, fiziksel bedenlerimiz de değişerek yeni frekanslarla uyumlanmak zorunda. Bazen akan yeni enerjilerle yeniden dengelenmeden ve uyumlanmadan önce sağlık durumlarımızda bir miktar uyumsuzluk deneyimleriz.

Dolunayda imgesel bir çalışma olarak insanlardan oluşan ışık ağını yaratmayı sürdürürken aynı zamanda kendinizi bu devasa küresel çemberin içinde sırayla uzanırken görün. Çemberin ortasında iken kendinize çemberi oluşturanlar tarafından yayılan ışık ve sevgiyi absorbe etmek için izin verin. Sonrasında ortada uzananlara ilahi ışık ve koşulsuz sevgi yayanlara katılın. Çemberin içine ve dışına doğru olan bu hareketinizin kolaylıkla akmasına izin verin.

Yaşamın yolunda giderken hepimizi güçlendirmek için birlik olabiliriz. Sakin sularda seyrettiğimiz ve bundan keyif aldığımız zamanlar olacak. Ve çalkantılı sulara rastladığımız zamanlar da olacak. Bu, yaşam ve doğanın bir parçası olmaktır. Yaşam ırmağında giderken birbirimize gerçek birer destek olabiliriz.

Yaşadığımız zamanın gerçekliğe farklı şekilde bakmamızı gerektirdiğine inanıyorum. Hep birlikte bizi yalnızca çevremizdeki somut dünyayı görmeye zorlayan kolektif inançlardan kurtulmak için çalışıyoruz.

Spiritüel öğretilerde hepimizin birbirimizle bağlantısını sağlayan bir yaşam ağı olduğu anlayışı vardır. Ve şamanizmin bir parçası da "her şeyin içinde yaşamakta olan ruh" olarak adlandırdığımızı onurlandırabilmek ve saygı göstermek için uygulamalar bulmaktır. Yaşadığınız yerde

*Doğa
zihninizi değil
kalbinizi okur.*

yaşamı destekleyen bitki ve ağaçları onurlandırmak için yollar bulmak önemlidir. Ve hayvanları, kuşları, böcekleri, kayaları vb. onurlandırmak da önemlidir.

Biz doğaya daha çok saygı gösterdikçe doğa da bize saygı gösterir. Bu, şamanizmdeki karşılıklılık ilkesine dayanır. Salish Kızılderilileri *skalatitute* sözcüğünü kullanırlar. Bunun anlamı şudur: "İnsanlar ve doğa kusursuz uyum içinde olduklarında her yerde sihir ve güzellik vardır."

Yaşadığımız yerdeki canlıları onurlandırın. Ruhlar için sunu bırakın. Bu sununun size

yaşam veren toprak, hava, su ve ateşe (güneş) şükran sunmanın bir yolu olmasına niyet edin. Çevrenizde yaşayan tüm canlılara şükranlarınızı sunun. Yaşamakta olduğunuz yerdeki yardımcı ata ruhlarına ve size yaşam veren kişisel atalarınıza da şükranlarınızı sunmak isteyebilirsiniz. Kendi yardımcı ruhunuza, gizli halka ve yaşadığınız yerin ruhuna da şükranlarınızı sunabilirsiniz.

Bir şehirde veya kırsal alanda yaşıyor olmanızın önemi yok. Doğada sunularınızı bırakabileceğiniz yerler bulabilirsiniz.

"Doğru sunu" diye bir şey yoktur. Ben sunu olarak mavi mısır unu bırakıyorum çünkü mavi mısır ununun benim için derin bir anlamı var. En sevdiğiniz yiyecekten bir parça, çiçekler, en sevdiğiniz içecek vb. gibi şeyleri sunu olarak bırakabilirsiniz.

Önemli olan sunu olarak ne bıraktığınız değil, şükranlarınızı sunma niyetinizdir. Doğa zihninizi değil, kalbinizi okur.

Meditasyon veya şamanik yolculuk sırasında yaşadığınız yerin ruhuyla bağlantı kurun. Bunu bir meditasyon olarak yaparsanız, genişleme hissi veren bir müzik çalın ve yaşadığınız yerin ruhu

ile tanışmaya niyet edin. Eğer bunu bir şamanik yolculuk olarak yaparsanız, aynı niyetle görünmeyen alemlere yolculuk edin.

Yaşadığımız yerin ruhuna doğayla uyum içinde yaşamak için yaşamınızda hangi değişiklikleri yapabileceğinizi sorun. Yaşamınızı daha iyi hale getirmek için rehberlik isteyin.

1980'lerin başında Santa Fe'ye ilk taşındığımda yerleşmekte zorluk yaşadım. Santa Fe'nin evim olduğunu hissetmiyordum ve birkaç işte çalışmama rağmen kendime bakamıyordum. Sonunda Santa Fe'nin ruhuna bir yolculuk yaptım ve rehberlik istedim. Santa Fe'nin ruhu bana kendisini güzel bir tanrıça olarak gösterdi ve birçok yıl boyunca yolculuklarımda öğretmenim haline geldi. Bana yapmam gereken beş şeyi söyledi. Tüm önerilerini uyguladım ve yaşamımın nasıl değiştiğini görmek ve ihtiyacım olan her şeyin birdenbire akması hayret vericiydi.

Mevsim değişimlerinde yaşadığınız yerdeki toprakla birleşmek harikadır. Bizler bu uygulamayı yıllardır yapmaktayız. Yaşadığımız yerin ruhuyla bağlantıya geçmek de iyidir. Toprağın mevsim değişimlerinde nasıl değiştiğini -bu sizin de nasıl değiştiğinin bir yansımasıdır- öğrenerek bir bilgi zenginliğine sahip olursunuz. Ve yaşadığınız yerin ruhu ile daha fazla bağlantı kurarak bir uyum noktasına geçebilirsiniz. □

www.sandraingerman.com web sitesinden çeviren:
Simin Uysal Çetinkaya.

Ölüme Yakın Deneyimim

Amy Call

2. Bölüm

YILDIZLARDAKİ bu harita hakkında, orada uzun zamandır bilinmekte olan anahtarların saklı olduğu ve bu şeylerin, gezegenimiz üstündeki çoğu durumda kötü amaçlı şeylere dönüştürülüp ciddi biçimde yozlaştırılmış olduğu da söylendi.

Yaşamım boyunca, “düzen eksikliği” olduğunu sandığım şey karşısında aklım karışmış ve ümitsizliğe kapılmışımdır. “Gereksiz” dediğim ıstırapları veya üzüntüyü veya anlam veremediğim herhangi bir şeyi gördüğümde “Kaos”un acı verici izlenimi ile dolardım. Tüm kalbimle inandığım ve güvenmem gerektiği öğretilen Tanrı’nın günlük yaşantımda gözüme çarpanlardan daha iyisini beceremiyor olmasından dolayı şaşkınlığa düşerdim. Ruhum acı çekerken bazı zamanlar bir tür yanıt alabilmek için saatlerce dua ettiğim olurdu.

Bana, yaşayacak *tek* hayatımız olduğu öğretilmişti (tekrardoğuş aklımdan bile geçmezdi) ve bazı insanlar inanılmaz lükse kavuşurken geri kalanları “cesur ruhları” nedeniyle “sınanmakta”ydı ve “güçlerini kanıtlamak için” korkunç sefilliklerle başa çıkmahydılar; ve başkaları, örneğin dünyanın dört bir yanındaki küçük çocuklar açlık ve hastalık çekerek, tecavüze uğrayarak, kolu bacağı kesilerek ve hatta yıllarca işkenceye maruz bırakılarak yaşadıkları sonra ölüp “ödülleri almaktaydı.” Bu ise bana pek “sınanma” gibi gelmiyordu. Çılgınlıktan başka bir şey değildi. Mantiğimi çözemiyordum. Dinsel önderlerden yanıt istediğimde yanıt olarak bana, “Tanrı bazen kötü insanların iyi insanlara işkence etmesine izin verir ki yaptıkları işler nedeniyle kötülerini cezalandırabilsin, aksi takdirde onları hiçbir şeyle cezalandıramazdı,” dedi. Bütün bu sistem bana çok hastalıklı geliyordu. Bu fikre tamamen saygı duymam imkansızdı.

Oysa ÖYD sırasında, çoğumuzun aklımıza hayalimize gelebilecek olandan çok ama çok daha uzun yaşamış olduğunu anladım. Çok uzun olduğu hissini veren yaşamlarımız, büyük resmin içinde sonsuzca küçüktü ve o büyük

resmin çerçevesiz olduğunu da belirteyim. Her bir bireyin kendi özgür iradesiyle yollarını *matematiksel* olarak, onları bir sonraki varoluşa veya yaşama götüreceği şekilde seçtiği bana gösterildi. Yani *hiçbir şey* kazara veya kaotik değildir. Yaşamlarımızın her bir unsuru, *kendimizi* içine yerleştirdiğimiz *doğal* yasalar tarafından yönetilmektedir! Bir anlamda, kendi dünyalarımızı yaratırız. Bana gösterilen bir başka şey de birisinin ıstıraplı bir hayat sürmesinin nedeninin “kötü işler”inden dolayı olduğunu asla varsayamayacağımızdı. İstıraplı bir hayatı, onların içinde bir şey uyandıracığı veya bir başkasına yardım edeceği vb. nedenlerle seçen pek çokları vardır. Her bir varlığın yaşadığı hayatın nedenini doğru tahmin edebileceğimizi *asla* ve *asla* varsayamayız. Bu bilginin bana ferahlatıcı bir merhem gibi nasıl iyi geldiğini imkanı yok anlatamam. Yaşamım boyunca özlemimi çektiğim bu gerçeği sonunda kucaklayabilmişim: Her şey *iyidir!* Her yerde anlam ve güzellik *vardır*. Hiç kimse, eskiden görünenin tersine, “serbest düşüşte” değildir. Tanrı bizlerle, o anki ruh haline veya düşüncesine bağlı olarak ödüller veya cezalandırmalar içeren rastgele sınıma yöntemleriyle oyuncak gibi oynamaz. Bu deneyimde yıldızların ve gezegenlerin, ayların ve Bilgi’nin muazzam enginliğindeyken ilk defa olarak tam bir güven hissettiğimi biliyordum. Bu, benim için sevinçti. Otuz yıldır korku, güvensizlik ve panik ile yaşamıştım.

Şunu da ekleyeyim; matematik söz konusu olduğunda bende hep bir zihinsel engel olmuştur. Daha altı yaşından itibaren en basit matematiksel fikirler bile yanına yaklaşmayacak kadar zor gelirdi bana. Rakamlarla ilgili bir şey gösterildiğinde benim kepenkler kapanırdı. Dolayısıyla, ÖYD sırasında o muhteşem matematik denklemleri ve olguların muazzam düzenlemesi... O görsel nümerik ihtişam bana gösterildiğinde bunların hepsini tamamen anlayabilme

becerimden dolayı adeta havalara uçtum. Ne yazık ki bedene döndüğümde, başkalarıyla paylaşmaya can attığım bu engin matematik anlayış ve bilginin birazını bile yanımda getiremediğimi veya aktaramadığımı gördüm. Sayılara aşık olmuştum ve hala aşığım. Bu bile büyük bir sıçramaydı!

Ayrıca, gezegenimizin canlı bir resmimi gibi görünen bir şeyin önüne getirildim. Ona bakarken üstünde bir sözcük gördüm. Sanırım “Novate” veya “Novata” ya da “Novato” gibi bir şeydi. Bu üçünden biri. Derken bütün gezegen, adeta bir gözkapının gün ağarırken yavaşça açılması gibi açılmaya başladı. Sanki tek bir göz açılmaktaydı. Haftanın günlerini farklı dillerde sayan hoş, yumuşak bir kadın sesi duydum ve sonra şöyle dedi: “Yedinci Güne hazırlanın.” O sırada, tuhaf ama bir piyano görüntüsü gördüm.

Haurladığım bir sonraki şey Dünya üzerinde hızla yol alıyor olduğum. Bunu yaparken son derece surreal

bir his verdi. Sanki bana bir film gösteriliyordu ve film canlı gibiydi. Sanki dünyanın canlı bir sahnesinin panoramik filminin üzerinden uçmak gibi. Sanırım, Disneyland’da böyle bir gösteri var.

Gördüklerimin büyük bir kısmını unuttum ama gezegenin üzerine hareket ederken... yoksa gezegenin bir filmi bana gösterilirken miydi... bana anlatılan ana fikir hafızamda kaldı. Her yanda ekin tarlaları vardı. Bir buğday tarlasına yaklaşım daha yakın görüntü alınca şöyle söylendi: “Bu zehirlenmiştir. Besin değiştirilmiş ve zehirlenmiştir. Artık saf değildir. İnsanlar saf olmayan besin tüketiyorlar. Bu ölümdür.” Üzüntü hissettim ve kaygılanıp nedenini sordum. Bir buğday veya mısır tarlası nasıl “zehirlenmiş” olabilirdi... ve neden? Bana söylenen şu oldu: insan toprağa geri dönmeli, aksi takdirde ölüm her yerde baş gösterecek. Bu sahne boyunca tekrar tekrar “toprağa dön” denildi. Geri döndüğümde oynanmamış, saf besinleri arayıp bulmam ve yalnızca “temiz” olanları tüketmem gerektiği de söylendi ama bir biçimde kulak asmadım çünkü geri dönmeye hiç niyetim yoktu.

Rehberim belirli bir süre yanımda durdu (bunu herhangi kronolojik bir sıraya sokmak çok zor çünkü zaman burada çok farklı hissedilmekteydi. Sanki pek çok şey aynı anda ama yine de ayrı olmaktadır. İşte bu nedenle, bu deneyimin parçalarını herhangi bir sıraya sokamıyorum) ve bir biçimde yaşamımı gözden geçirirken bana destek sağladı. Bazen çok acımasız davranıp pek çok insanı incitmiş olduğumu biliyor olmama rağmen azarlandığımı hiç hissetmedim.

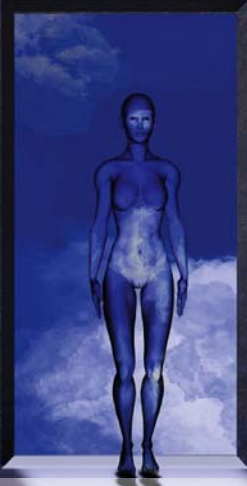
Korkunç öfke nöbetlerine kapılmışımdır ve bağışlamak konusunda pek kötüyümdür ama yine de yaşamı gözden geçirme sırasında yalnızca sevgi ve anlayış hissettim. Adeta bana, geriye bir adım atıp kendimi tam olarak anlamak ve sevmek için bir fırsat ve armağan verilmişti. Hayatım sırasında etrafımdakilerin neler hissetmiş olduklarını kesinlikle hissedebiliyordum. Yaptığım ve söylediğim her şeyin, hatta düşüncelerin çevremdekilere şu veya bu şekilde tesir ettiğini anladım. Çevremde bulunmuş olanların çoğunun zihinlerine ve duygusal merkezlerine bile girebildim; böylece kendi düşüncülerinin nereden kaynaklandığını, kişisel görüşlerinin ve yaşam deneyimlerinin her birini buldukları noktaya nasıl getirmiş olduğunu anladım. Onların kendi mücadelelerini ve korkularını, sevgiye ve onaylanmaya nasıl çaresizce ihtiyaç duyduklarını ve daha da önemlisi herkesin nasıl da çocuk gibi olduğunu hissedebildim. Gözden geçirdiğim her kişiyi, kendim de dahil, daha yüksek bir zihin ve göz ile görebilmekte ve hissedebilmekteydim. Ve herkese yönelik hissim, sevecen bir annenin yürüme çağındaki çocuklarına hisseceğinden farklı değildi. Bazı anlar ise hayli komikti. Onlara verdiğim adla “Büyükler” (bunlar, öte taraftaki *yardımcılar*. Kendilerinin pek çok bakımdan efendisi olmuşlar ve bizlerle çalışarak yardım etmekte) bizlerin olayların içindeki hallerine mizahi bir tarzda bakmaktalar. Hayatımız içinde büyük bir tartışmanın veya dramın tam ortasındaiken, bu Büyüklerin halimizi, tıpkı çığlık çığlığa bir öfke nöbeti içinde olan ufaklığın,

kardeşinin veya bir başka çocuğun kafasına yumuşak bir oyuncakla vurduğunu gören bir annenin duruma baktığı gibi gördüklerini düşünmek rahatsız edici olabilir. Anne, çocuğunun “öfkeden çatlmasını” ve kriz geçirip ağlamasını istemez. Çocuğu için üzüldür ama aynı zamanda, çocuğunun genellikle önemsiz olan bu dramları ciddiye alışımda biraz da olsa komik bir yan görür. Çocuğunu sevmeye ve onun dünyası hakkında düşünmeye devam ederken ufaklığın gününü hoşça geçireceğini, yaşayıp öğreneceğini ümit eder.

Bu, kafamda kocaman bir ampulün ışıldadığı andı çünkü hayatım boyunca şu karanlık fikirle yaşamıştım: mükemmelden biraz bile uzak olan her küçük eylemin “Tanrı tarafından” izlenmekte veya öfke ya da büyük üzüntü ile yargılanmaktaydı. Hatalarımdan dolayı sürekli suçluluk duymaktaydım ve ciddi veya en azından ters bakan gözler ile “izlendiğim” korkusu üzerinde akıl yorardım. Memnun etmek isterdim ve sanırım çoğu kez yetersiz kalmaktaydım. Bu, çıldırtıcı bir yaşama tarzıydı. Dolayısıyla, çok daha yüksek frekanstan bakılınca görünen Manzaraya göz atma şansı en hafif deyimiyle harikuladeydi. Başkalarını kendi kişisel koşulları içinde izlerken ve duyumsarken ne kadar çok Sevgi hissettiğimi bilmek ise suçluluk ve endişeden ziyade daha neşeli yaşamak istememi sağladı. Bana kızgın olan hiç kimse yoktu.

Yaşamımdaki azılı düşmanlarımdan birinin enerjetik kalıbını veya zihnini inceleyebildiğimde ise tanık olduğum şey, onu bağışlamayı hayal bile edemeyeceğimi hissetmeme yol açtı. Ancak, ÖYD bitip de bedenime geri döndüğümde söz konusu kadın için büyük bir Sevgi selinden başka bir şey hissedemiyordum ; bu nedenle, ilk fırsatta oturup ona bir mektup yazdım ve kendi karanlık düşüncelerimden ve öfkemden kaynaklanan ve bunca zamandır tepesinde sallandırmış olabileceğim enerjetik yükten dolayı beni bağışlamasını istedim. Hani neredeyse ilk çocuğumdu, o sıralarda onu öylesine seviyordum. Ona ilahi bir sevgi duyabildiğim ve “Tanrı” dediğimiz Öz’ün ona karşı nasıl hissettiğini hatırladığım için elimden onu sevmekten başka bir şey gelmiyordu. Kendi öfkemin ve yargılarımın –çoğu yıllar boyunca taşıdığımın bile bilincinde olmadığım- yükünden kurtulmak şaşırtıcı ama harikulade bir deneyimdi. Bütün bunlara dönüp baktığımda şunu belirtmek isterim: Daha yüksek bir parçam, böylesine cahil ve çocuksu olan parçam için çok şefkat duymuştum. Ne ile uğraştığımı, her ayrıntısıyla anlamışa benziyordu ve yalnızca neşemi amaçlıyordu. Size anlamlı gelir mi bilmem ama kendi *benliğime* yakın hissettim kendimi. Daha aşağı benliğimin uyanmasını, Sevgi ve Neşe ile dolmasını diledim. Daha aşağı, çocuk gibi olan benliğimi daha nazik, daha bilinçli olmasını ve huzur bulmasını istedim.

Yaşamı gözden geçirme deneyimim ve ondan çıkartabildiklerimden dolayı sonsuza dek minnettar olacağım.

ÖYD öncesinde zihnimde olabilecek en baskın imge olmasına rağmen “Tanrı”yı “beyaz cüppesi içinde bir tahtta oturan yaşlı bir adam” olarak görmek gibi bir deneyimim olmadı. ÖYD sırasında Tanrı, Zihin idi veya şöyle söyleyeyim: Her şeydeki “Düzen” idi. “Tanrı” bana En Yüksek Yüce Titreşim ve Frekans gibi bir his olarak geldi; veya ÖZ olarak. Her şeyin içinde ve çevresindeydi. Ve “Tanrı” bana artık erkekmiş hissi vermiyordu. Varsa bile ben bir cinsiyet algılamadım. Öte taraftan bakınca böyle bir fikir aptalca görünmekteydi. Tanrı güzel ve huzurlu ve Bir olan ve İyi olan her şeydi. Oradayken bana her şey iyi his verdi. Aslında, bu bilgiyle geri döndüğümde eskiden “iyi” veya “kötü” GÖRÜNEN şeyler hala mevcut olmasına rağmen artık hepsi yalnızca “İyi” olacak şekilde birleşti. Çünkü her şeyin doğru yerinde olduğuna güveniyor ve biliyordum... hatta insanlar, katılmadığım kararlar aldıklarında bile genel tabloda her şeyin İYİ olduğunu hala

hissetmekteyim. Şu bilgiyi de aldım: En Yüce'nin (buna “Tanrı” diyeceğim) özü veya kıvılcımı her şeydeydi. Her mineralde, bitkide, hayvanda, insanda ve ötesinde.

Ölüme yakın deneyimime dek, hayatımdaki “Düalite” tarzı düşünmekten kaynaklanan ve kolları her yana uzanan sefalet canavarını asla tam olarak anlamamıştım. Bu olaydan önce biri gelip de bana “düalite” tarzı düşünmemin benim için çok yorucu ve sefil olduğunu söylese çok şaşırırdım; böyle bir lafa ne anlam vereceğimi bilemezdim. Zihnimin karşıma çıkan her şeyi sürekli olarak şu veya bu şekilde etiketlemeye veya yargılamaya çalıştığının asla farkına varmamıştım. “İyi” olduğu düşüncesiyle bile, “Fılanca en nazik insan” veya “Falanca bahçe, mahalledeki en güzel bahçe” gibi örneklerde bile bir şeyi diğerine kıyasla daha iyi diye yargılıyordum. İkili düşüncesini.

(Devam Edecek)

Ölüme Yakın Deneyimleri Araştırma Vakfının web sitesinde (www.nderf.org) yayınlanan rapordan özetleyerek çeviren: Yasemin Tokatlı.

ÖYKÜ

Adam ve İnci

Gareth Michael Tanner

HAYATA karşı cesareti kırılmış bir adam sahile iner. Çakıltaşları ve kumlar içerisinde parlak bir inci gözüne çarpar. İncinin sabah güneşi ile soluk parlak yansıması adamın morali yerine gelir.

Nazikçe ovalarken, “İnciyi sonsuza dek saklayacağım,” der kendi kendine.

Ertesi sabah uyandığında adamın aklındaki tek şey kumsalda bulduğu incidir. Bu düşünceyle onu eline alıp taparcasına nazikçe ovalar ve bu şekilde günler ve haftalar geçer. İnciyi bulduktan sonra adamın şansı dönmüştür. Mükemmel bir iş, onu seven bir kadın ve son model bir spor arabaya sahip olur. Ama adamın kafasına takılan bir şey vardır. İnciyi bulalı on yıl olmuştur ve de kendinden emin olmamakla birlikte sanki incinin birazcık küçüldüğünü düşünmektedir. Yine de her sabah inciyi her şey yolundaymış gibi ovalayıp mutlu olmaya devam eder.

Bir yıl daha geçer ve adamın bu konudaki endişeleri artar. Her gün en sevdiği incisini ovalamasına rağmen artık geceleri uyuyamaz, karısı eve geç gelmeye başlar, işinde aşırı derece yorulur ve arabasına tanımadığı sarhoş bir sürücü sebebiyle ceza kesilir.

Beş yıl daha geçer ve adam artık aklını kaybetmiştir. Karısı boşanmak istemiştir. İşini bütçe kesintileri sebebiyle kaybetmiştir. Her yere bir saat sürmesine rağmen adam otobüsle gitmektedir. Ve bir gün adam kendisini yine aynı kumsalda bulur.

Cebinden inciyi çıkarır ve hep yaptığı gibi ovalar. Ancak bu defa inci sanki kum tanelerine dönüşürcesine elinde dağılıp parmaklarının arasından kumsalda diğer kumların arasına uçuşur.

Anlaşılan o ki inciler sonsuza dek ışıldamaz. □

www.spiritual-short-stories.com
adresinden çeviren: Taylan Şentürk-
Gizem Şentürk

Bedensiz Seyahatler

Jale Önder

2. Bölüm

Meta Yayınlarından çıkan *Astral Seyahat Teknikleri* adlı kitabın yazarı Nusret Sefa Yılmaz ile yapılan söyleşiye bu yazımızda kaldığımız yerden devam ediyoruz.

S: Şu meşhur “astral alem”in tanımları üzerinde konuşalım mı biraz; yasalarını kavramak mümkün müdür bu alemin; ve bunları şuurlu biçimde yönlendirebilmek?

C: Beden dışı deneyimi yaşayanlar deneyim esnasında kendilerini bedenlerinin hemen üzerinde süzülür durumda hissederler. Burası astral mekandır; ancak fizik mekandan çok ayrı, çok uzak bir yer olarak düşünülmemelidir; sadece vibrasyon olarak fizik dünyadan daha yüksek titreşime sahip bir alandır.

Böyle bir alemin fizik mekandan bağımsız başka bir boyut şeklinde düşünebiliriz. Aynı yerde aslında, ama titreşimi- frekansı fizik maddeden çok daha seyyal-süptil olduğu için, bu plana ait izlenimleri biz burada beş duyumuz ile elde edemiyoruz. Astral plan, evrende fizik plana yakın bir alandır; ve ruhsal dünyaya açılan kapıların ilkidir. Astral alem bizi her yönden çevreler. Bunu atmosfer içerisindeki oksijene benzetebiliriz. Oksijen her yerde mevcuttur, fakat kaba maddenin içine nüfuz edemez. Astral alemin ise tüm fizik evreni içine alan bir yapısı vardır, tüm uzay boşluğunu kaplamaktadır;

zaten astral kelimesi de “yıldızsal olan” manasına gelmektedir.

Astral planın kendine özgü “madde”sini fizik plan maddesiyle kıyaslamak epey zorlama olur; çünkü orada tamamen enerjetik bir yapı söz konusu; doğal olarak çok daha ince, parlak ve şeffaf. Bu nedenle, astral seyahati deneyimleyen insanların astral alemde edindikleri ilk vizyonlar onlarda duyuşsal bir şok etkisi yaratabilmektedir.

İstek ve arzularımızın enerjetik olarak ilk şekillendiği yer astral planın maddesidir. Burada enerjetik bir form halini almaya başlayan formpanşeler fizik dünyada tezahür etmek için beklerler. Biz isteğimiz için gerekli enerjiyi ürettikçe onlar da varlıklarını güçlendirerek sürdürürler. Örneğin evimize yeni bir klima almak istiyoruz; sıcağın bunaldıkça “bir klima olsaydı, serinlerdik” diye talep oluşturuyoruz. Bu istek ve imgemiz astralde bir form olarak şekillenmektedir. Diyelim ki beden dışı bir deneyim yaşadık; odamızda etrafımıza bakıyoruz, o sırada evimizde maddeten bulunmayan bir klimayı duvarda monte edilmiş bir şekilde görebilme ihtimalimiz vardır. Veya çok isteyip de henüz alamadığımız mobilyaları. Çünkü onları bilinçdışı bir şekilde, imajinatif olarak astrale koymuşuzdur. Buna dair örnekler literatürde pek çoktur.

Astral seyahati ilk defa yaşayanlar genelde astral alemin daha alt seviyelerine projekte olmaktadır. Astral seyahatte trans derinleştikçe daha farklı, daha süptil ortamlara varılabilir. Bu deneyimlerinde ulaştıkları mekanlar kişileri o kadar etkilemektedir ki, gidilen yerleri tam anlamıyla tarif etmekte çok

zorlanmaktadır. Gördükleri renk ve ışık armonisini, duydukları müzik ve mükemmel manzaralı mekanları dünyadaki hiçbir şeyle kıyaslayamıyorlar. Eğer yeterli psişik hassasiyet varsa, yeteneklerini ve tecrübelerini geliştirenlerin “cennetimsi” boyutlara seyahat etme imkanları olduğunu söylemek de mümkün.

S: Sınırlı şuurla yeryüzünde dolanan bir varlık için astral seyahatin sınırları neler; ne kadar uzaklara gidilebilir, eve dönüş garantisi mi?!

C: Bu benim de çok merak ettiğim bir konu doğrusu... Çünkü kimi deneyimler yaptıkları seyahatlerde sadece dünya planında, içinde yaşadığımız gezegende sınırlı bir şekilde hareket edebilirken, kimileri güneş sistemi içerisinde herhangi bir gezegeni ziyaret edebildiklerini iddia ediyorlar. Bilindiği gibi, bütün “duyular dışı algılama”lar subjektif özellikler sergiliyor. Dolayısıyla psişik yetenekler içerisinde yapabileceğimiz eylemlerin sınırlarını tespit edebilmek oldukça güç. Ancak geçtiğimiz yüzyılda ünlü durugörürler Ingo Swann ve Herold Sherman psişik yeteneklerdeki mekansal sorunları alt üst edecek bir deney gerçekleştirdiler. 1973 yılında gerçekleşen deney Pioneer 10 isimli uzay aracının, Jüpiter’in yakınından geçmesinden önce, Jüpiter’i uzaktan görmek üzere Amerika’nın ünlü araştırma enstitüsü ASPR tarafından tasarlanmıştı. İkisi de farklı şehirlerde farklı laboratuvarlarda aynı saatte ve aynı şartlarda Jüpiter gezegenine konsantre oldular. Gördüklerini not ettiler ve daha sonra bunlar karşılaştırıldı. Görüldü ki her ikisinin algulamaları da birbirine oldukça

benziyordu. Bundan bir süre sonra Pinocer on uzay mekiğinden Jüpiter ile ilgili fotoğraflar gelmeye başladığında süjelerin tarifleriyle bire bir uyduğu tespit edildi. Aynı deney bir sene sonra Merkür gezegeni için planlandı ve aynı sonuçlar alındı. Demek ki psişik yetenekler için mesafe çok büyük bir sorun teşkil etmiyor. Ama yine de her bireyin yeteneği kendine göredir ve birinin yaptığı öteki farklı türde deneyimleyebilir.

Bunun yanı sıra çok daha mistik deneyimlerde, örneğin vecd halinde, kendini evrenle bir hissetme, yani zirve deneyimler yaşanıyor-anlatılıyor. Hiç bilinmeyen alemlere, bilinmeyen planlara ziyaretler gerçekleştiriliyor. Ancak, deneyim ne kadar mistik olursa objektivitesini de o kadar kaybetmiş oluyor; deneyim sırasında bulunulan mekanların neresi olduğunun tespitinde zorlanılıyor. Sonuçta bu öznel bir bilinç deneyimidir; ve bildiğiniz gibi bilincin de sınırları yoktur.

Geçtiğimiz yüzyılın önde gelen BDD araştırmacısı Dr. Robert Crookall konuyla ilgili binlerce vaka örneği raporlamıştır. Onun çalışmalarından bulduğum bir örneği burada sizinle paylaşayım: "Florida'da bir demiryolu teknisyeni olarak çalışan Skilton, araştırmacılara, kasaları yüklediği bir anda yanında beliren, ışık yayan hayalet benzeri bir varlıkla olan karşılaşmasını aktarmıştı. Varlık başıyla onu izlemesini işaret etmiş ve çok geçmeden de Skilton kendisini havada kırların üzerinde yol alırken bulmuştu. Altında boydan boya çok güzel bir manzara uzanıyordu. İleride pırl pırl parlayan bir dünya olduğunu gördü. 'Bunlar... tanımlanması çok

zor güzelliklerdi' diye yazmıştır. Skilton orada kendisini ışıklanmış halde, müzik ve başka hayaletimsi varlıklarla kuşatılmış durumda görmüştü. Bunların bazılarının ölmüş yakınları olduğunu tanımişti. Fakat onlarla iletişim kuramadan ışık yayan refakatçisi tekrar ortaya çıkmış ve onu hafifçe sürükleyerek bedenine geri döndürmüştü. Mesai arkadaşları afallamış durumdaki Skilton'a son birkaç dakikadır tek kelime bile etmediğini anlattılar. Yalnızca aslında zahmetli olan işini inanılmaz bir rahatlıkla sürdürmekle meşgul olduğunu belirttiler. Fantastik hikayesini ise gülerken karşılamışlardı. Fakat Skilton olan biteni o sıralarda İngiltere Psişik Araştırmalar Derneği'ni organize etmekte olan öncü psişik araştırmacı ve bilim adamı F. W. H. Myers'e nakletti. Myers doğru söylediği belli olan Skilton'un anlattıklarından öyle etkilenmişti ki, vakayı iki ciltlik *Human Personality and its Survival of Bodily Death* (İnsanın Bireyselliği ve Bedenin Ölümünden Sonra da Yaşamın Sürmesi) adlı klasığına aldı."

İkinci sorunuza cevap verirken öncelikle şunu belirtmekte fayda var; astral seyahat için bir bilet aldığımızda bu tek yönlü değil gidiş dönüş bir bilet olacaktır... Astral seyahatin en kolay yönü bedene dönüştür. Hatta bu deneyim esnasında öğrenmemiz gereken ilk şey bedenden mümkün olduğunca uzak kalabilmektir. Çünkü devamlı bedene doğru çekiliriz. Düşündüğümüz an, heyecanlandığımız an, fiziki bir ses duyduğumuz an, fiziki bedenimize dokunulduğunda derhal bedenimize yöneliriz. Önemli olan sarsıntısız, yumuşak bir dönüş yapabilmeyi öğrenebilmektir.

Çünkü deneyim bittikten sonra çok hızlı bedene döndüğümüzde bu bazen elektrik çarpmış gibi bir etki yaratabilir; bir süre hızlı kalp atışlarına şahit olabiliriz. Birkaç denemeden sonra nasıl yumuşak bir dönüş yaşayacağımızı da öğrenmem mümkündür.

S: Bedensiz seyahatlere hazırlık safhasında kullanılan tekniklere değinebilir miyiz kısaca? Olmazsa olmazlar, en önemliler nelerdir?

C: Beden dışı deneyimler için birkaç hazırlık safhası vardır. Bunun için gerekli iç ve dış şartları oluşturmalıyız öncelikle. Dış şartların başında çevresel unsurlar gelmektedir. Deney yapacağımız ortamın, özellikle ilk çalışmalarda, mümkün olduğunca sessiz olması gerekmektedir. Ayrıca ortamda gözümüzü rahatsız edecek bir ışık bulunmamalıdır. Deneyler mümkünse aynı saatlerde tekrarlanmalı, bu saatlerde dış dünyadan tamamen izole olunmalıdır. Eğer deney esnasında sık sık uykuya dalınıyorsa, yarım oturur şekilde ve sırt hafif dik

durumda denenmelidir. Odanın ısısı ne soğuk ne de sıcak olmalıdır; 20 derecelik bir oda ısısı herkes için idealdir.

İç şartlardan kasıt ise bedenimizle, iç dünyamızla alakalı konulardır; ve dış şartlara göre biraz daha geniş çerçevelidir. Biraz özetlemeye çalışalım; öncelikle çalışma yapacağımız günler karnımız bizi rahatsız edecek kadar tok olmamalıdır; hatta dört beş saatlik bir açlık durumu ideal diyebiliriz. Başımız ağrıyorsa, midemizde süregelen bir rahatsızlık varsa, grip gibi hastalıklarla uğraşıyorsak, psikolojik olarak kendimizi iyi ve hazır hissetmiyorsa deneyimi kendimizi iyi hissettiğimiz başka bir zamana ertelemeliyiz.

Çalışmalara başlamadan önce niyetimizi netleştirmeliyiz, ki bilinçaltımız bu süreçte bize yardımcı olsun. Bilinçaltının devreye girerek bize yardımcı olabileceği bir diğer konu istek, irade ve motivasyondur. Ne kadar güçlü bir istekle başlarsak başarılı bir sonuç almamız o denli mümkündür. Denemelerden önce basit olumlama cümleleriyle kendimizi hazırlayabiliriz; "beden dışı bir deneyim yaşıyorum", "astral bedenim fizik bedenimden kolay bir şekilde ayrılıyor", "beden dışı deneyim benim için hoş ve geliştirici bir uygulamadır" gibi telkinlerle bilinçaltındaki birtakım dirençleri yumuşatmamız mümkün olabilir.

Zihinsel ve bedensel gevşeme, konsantrasyon, imajinasyon gibi içsel yeteneklerimiz ne kadar gelişkin ise, bahse konu teknikleri uygulama esnasında o kadar rahat edebiliriz.

Bu işin olmazsa olmazı zihinsel ve bedensel gevşemedir. İster kendiliğinden yaşanan BDD'lerde olsun, ister istekli-iradeli yapılanlarda; en önemli husus gevşemeyi başarabilmemizdir. Bu yüzden astral seyahat teknikleriyle ilgili yazılmış tüm kitaplar okurlarına öncelikle gevşemeyi öğretirler. Sonrasında nefes, imajinasyon, konsantrasyon gibi çeşitli uygulamalarla birlikte bedenden ayrılma teknikleri yer alır. Bu işin tek bir yolu veya yöntemi yoktur. Dolayısıyla kişi hangi tekniği öğrenirse öğrensin, hangi uygulamayı denerse denesin, önemli olan kendisi için uygun olanı, kendisi için daha rahat olanı bulmasıdır. Bu konuda özel bir ipucu vermek doğru değil, uygulamacılar öğrenme ve uygulama safhasında kendi tekniklerini oluşturacaklardır zamanla.

S: Deneyimi yaşayan insanlardan bazıları "gümüş kordon"dan bahseder; gerçekliği var mı, sanrı mı?

C: Bu yıllardan beri ilgimi çeken, çok ilginç bir husustur... Tüm dünyada BDD yaşayan bireylerin bir kısmı astral seyahat esnasında fiziki bedenlerinden astral bedenlerine doğru uzanan gümüş renginde elastiki bir kordondan bahsederken, yine bir o kadar kişi de deneyimlerinde böyle bir kordonu görmediklerinde ısrarlılar. Şunu biliyoruz ki, bunu tespit edemesek de, astral beden ve fizik beden arasında doğumdan itibaren enerjetik alışverişi sağlayan yine enerjetik bir bağ her zaman vardır. Bu bağ ancak ölüm esnasında dağılır, çözülür. Görüldüğü varsayılan gümüş kordonun bu bağı temsil ettiğini söyleyebiliriz. Her birimizin psikolojik ve psişik yapısının birbirinden farklı olduğunu göz

önüne alırsak, astral deneyim sırasında yaşanan öznel deneyimleri, sembol dil farklılıklarını anlamak daha mümkün hale gelecektir.

Aynı farklılığı deneyimcilerin astral bedeni tariflerinde de görebilmekteyiz. Astral beden aslında ince titreşimli, biraz da şeffaf bir yapıya sahiptir. Çoğunlukla, astral beden fizik bedenimizin şekilsel bir kopyasıdır; diğer bir deyişle, fizik beden şeklindeki süptül bir kılıf içinde hareket ederiz aslında. Ancak bazı deneyimler astral bedenlerini bir ışık topuna benzetirler, kimisi bir duman gibi, kimisi de yoğun bir enerji alanı olarak betimler. Yani bu formun bir sınırı, kanunu, olması gerekeni yoktur. Enerjetik bir form içerisinde olduğumuza şüphe yok; ancak bu formun görünümünü kişiden kişiye değişmektedir.

(Devam Edecek)

İçsel ve Dışsal Dur

Maurice Nicoll

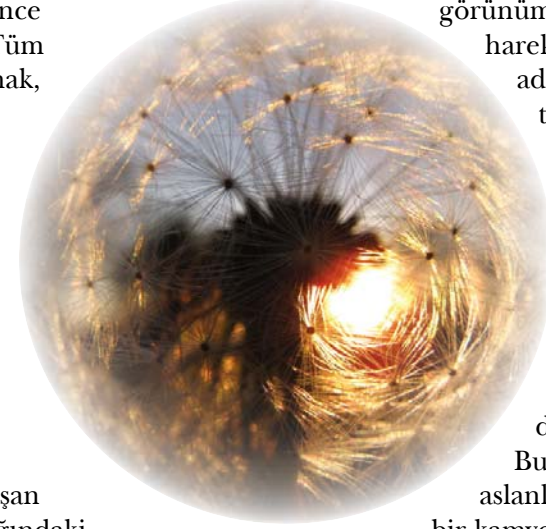
ÇALIŞMA'YLA bağlantılı alıştırmalardan biri de *Dur* alıştırmasıdır. *Dur* komutu verildiği anda kişi, içinde bulunduğu konumda hareketsiz kalmalıdır. Yalnızca beden ve uzuvların sanki donmuşçasına kalması yetmez, yüzün ifadesi ve gözlerin doğrultusu da değişmemelidir. Tüm dikkat, aynı hareketsiz konumu korumaya yöneltilmelidir, ta ki sizi serbest bırakan ikinci bir emre kadar. Bizlere, bazı Doğu okullarında, hızla yükselen suların ortasında durdurulduysanız, sel sizi tehdit etmeye başlasa bile konumunuzu korumanız gerektiği söylenmişti. Hareket etmenize izin emri duyana dek konumunuzu korumanız gerekirdi. Bu, bedenin tamamen kontrol altında olması ve öğretmene tamamen güvenilmesi gerektiğine işaret eder. Birçok nedenden ötürü, bu öykü zihnimde iki başka öykü ile bağlantılı hale geldi. İlki, eğitim almak için gelen yeni birinin başını suyla dolu bir kovaya batıran öğretmenin öyküsü. Şaşkınlık içindeki adam, neredeyse soluksuz kalmış bir haldeyken serbest bırakılır. Ona en çok ne istediği sorulur. Her şeyden çok nefes almayı istediğini söyler. Öğretmenin talimatlarını da nefes alıp vermek kadar çok istediğinde, kendisine eğitim verilebileceği söylenir. Zannediyorum ki adam fena gücenmiş ve çekip gitmişti. Öteki öykü, cezaevinin avlusunda yürüyerek günlük egzersizlerini yapan bir siyasi tutuklu hakkında. Bu avluya bakan demir parmaklıklı bir pencere vardır. İşte o hücrede, günlük egzersizlerini yapan siyasi tutuklunun mesaj göndermeyi çok istediği bir başka tutuklu kalmaktadır. Siyasi tutuklu, mesajını yazdığı kağıdı bir taşa sarar ve her gün egzersiz yaparken, tıpkı yüksek bir duvara zıplamaya hazırlanan bir kedi gibi taşı doğruca o pencereye attığını gözünde canlandırmaya başlar. Başarısız olması durumunda, kendi boğazını kesmek için cebinde bir jilet saklamaktadır. Taşı pencereye fırlatma fırsatını bulduğunda bunu başarır. Bu öyküler, zihnimde biraraya geldiği için, bana birbirine bağlantılıymış gibi görünüyor. Ama nedenini bilemiyorum, belki de siz söyleyebilirsiniz.

Şimdi, bedeninizi hareketsizleştirdiği, *Dışsal Dur* adı verilebilecek olan egzersizin dışında, zihnin hareketsizleştirildiği benzer bir başka alıştırma da vardır. Buna İçsel Dur denir. Her ikisi de bir hareketsizlik durumu ortaya çıkartmakla ilgilidir. Ama bu iki alıştırma aynı kürede gerçekleştirilmez. İlkinde, mekandaki beden durdurulur. İnsanlar yanınızdan geçip gidebilir, sizinle konuşabilir, ne kadar aptal görüdüğünüzü söyleyebilir vb. Ama bedeniniz ve gözleriniz, mekanda hareketsiz kalır. İkincisinde, İçsel Dur uygulamasında ise zihninizde hareketsiz kalırsınız. Düşünceler yanınızdan geçip gidebilir, sizinle konuşabilir, neye kalkıştığınızı sorabilir vb. ama onlara

hiç aldırış etmezsiniz. İçsel Dur'un, bir tür Kendini Hatırlama olduğunu kolayca göreceksiniz. Şimdi, İçsel Dur alıştırmasının, düşüncelerinizi durdurmaya çalışmakla aynı şey olmadığına dikkat etmelisiniz. Düşüncelerinizi durdurmaya çalışın; kendi deneyimleriniz hakkında samimiyseniz, bunu yapamadığınızı kabul edeceksiniz. Ama *zihninizde* hareketsiz kalmak başka bir şeydir. Dünyada dışsal olarak hareketsiz durabilen bedeniniz gibi zihninizde de içsel olarak hareketsiz kalabilirsiniz. Peki, hareketsizlik ne anlamına gelir? Ne gibi bir erdeme sahiptir? Doğada, hareketsizlik belirli bir amaç doğrultusundadır. Hareket, fark edilen ilk şeydir. Göz, rengi veya

şekli görmeden önce hareketi algılar. Tüm hareketi durdurmak, hayvanların dünyasında fark edilmemek için kullanılan yaygın bir yöntemdir. Amaç ölü taklidi yapmak değil, görünmez olmaktır. Hareketin yavaşlatılması, avına doğru yaklaşan bir kedi yavaşladığındaki gibi, fark edilmeyi zorlaştırır. Zihinde İçsel Dur uygulamak, kişinin kendini mekanda hareketsizleştirmesi gibidir. Fark edilmezsiniz. Peki, kim tarafından fark edilmezsiniz? Zihninizde, farklı "ben"ler tarafından kuşatılmışsınızdır. Her biri, sizin o olduğunuza inanmanızı ister. Her biri sizin adınıza konuşur. Birdenbire, sizin nerede olduğunuzu bilemezler. Her yerde sizi ararlar. Sizi aramalarını ve bulamamalarını deneyimleyebileceğinize emin olabilirsiniz. Tam o sırada, doktorunuzu aramadığınızı hatırlarsınız. Bu, ormandaki ani bir hareket gibidir. Bütün hayvanlar, kuşlar ve sürüngenler nerede olduğunuzu derhal görürler. Ahşılagelmiş üzüntüler, rahatsızlıklar, tatsız düşünceler, kibirler ve endişeler sizi bir kez daha ele geçirir. Hayvanlar ve kuşlar bağırsız ve "ben"ler haykırır: "Onu bulduk." Ve bu, gerçekte olduğunuz şeyin bir süreliğine sona ermesi demektir. Bir kez daha parçalara ayrılmışsınızdır. Dışarıdan size bakan biri, bu endişeli

görünümünüzü, ani hareketinizi, telaşlı adımlarınızı ve telefondaki ısrarcı sesinizi fark edecektir. Belki de günün geri kalanında "dışarıda" olacağınızı da tahmin edecektir. Kendinizin dışında olacaksınız. Bunun, kendinizi aslanların arasına, bir kamyonun önüne veya denize atılmaktan farklı olmadığını söylediğimde, gerçekten abartmıyorum. Bu bir intihardır ve hepimiz tekrar tekrar intihar ederiz ve dünya hayatındaki hiç kimse buna dikkat çekmez. Ancak, dünya hayatının dışındaki kaynaklardan gelen Çalışma buna dikkat çeker. Günbegün ve sürekli olarak intihar etmekte olduğumuzu işaret etmekle de kalmayıp bundan nasıl kurtulabileceğimizi de sabırla anlatır. Bir "ben" size düşünceler aracılığıyla yaklaşır. Kötü bir "ben" in yaklaştığını fark edebilecek kadar gözlem yaptıktan sonra, bu düşüncelere karşı İçsel Dur uygulayabilirsiniz. Bu, özellikle bir şeye karşı İçsel Dur uygulamak demektir. Ama genel anlamda İçsel Dur, kendinizi zihninizde hareketsizleştirmektir; yani hiçbir düşünceye aldırılmamak ve böylece onlar tarafından fark edilmemektir. İşte o zaman, kendinizi hatırlıyorsunuzdur. □

Ölümsüzlüğün İzleri

Joe Fisher – Joel L. Whitton

1. Bölüm

“Hiçbir durumda kişisel şuurun varlığının sona ereceğinden dolayı karamsarlığa kapılmamalıdır. Bu asla olmayacaktır.”

ERWIN SCHROEDINGER, *What Is Life?* (Hayat Nedir?)

HAYATIN en büyük gizemi ikili bir muammadır. Nereden geliyoruz? Ve ölümden sonra, gerçekten bir varoluş söz konusu ise, neler olur? En eski çağlardan beri her din ve felsefi okul ve kendisinde bir nebze merak bulunan her insan bu temel bilmece üzerinde durmuş ve fikir beyan etmiştir. Elle tutulur zorlu kanıtların sayısının fazla olmamasına rağmen, gerek kadim gerek modern insanlığın ortak tavrı ölümsüzlüğe inanma eğilimidir. Doğumun yalnızca biyolojik bir fenomen olduğunda ve şuurun kişinin son nefesiyle birlikte tükenip gittiğinde ısrar eden ateistler her zaman var olmuştur. Yine de bu türden materyalist düşünce, mekanik ve teknolojik harikaların başdöndürdüğü günümüz dünyasında dahi azınlıkta kalmaktadır. 1982’de yapılan bir Gallup anketi Amerikan halkının %67’sinin ölümden sonra yaşama inandığını göstermiştir.

Ancak zihinlere takılan soru halen de varlığını sürdürmektedir: Eğer ölümden sonra hayat varsa, bu nasıl bir şeydir? Çoğu kişi beden öldükten sonra da şuurulluğun devam ettiğini kabul etmekle beraber, ölüm sonrası aktivitenin doğası, anlayışımızı zorlamakta ve hatta tahayyülümüzü de aşmaktadır. Ölümsüzlükle ilgili düşünceler bir canlılık ve hayatîyet ifade eden imgelerden ziyade bir belirsizlik ve soyutlama içindedirler. “Diğer taraf’ın neye benzediğine dair kabaca da olsa bir fikrimiz olmadığı takdirde ölümden sonra hayat düşüncesinin içi bomboştur,” diyerek İngiltere Psikik Araştırmalar Derneği eski başkanı H. H. Price bu noktaya dikkat çekmiştir. Mitoloji, folklor, dünya dinleri ve spiritüalizmin ötelem konusuyla ilgili çeşitli savları vardır; ancak modern tıbbi gözlemlerle eskilerin savları arasındaki görüş benzerliğinin dikkatleri çekmesi, yoğun ölüme yakın deneyim araştırmalarının başlamasıyla birlikte gündeme gelmiş son yirmi beş senelik bir meseledir.

Klinik olarak öldükleri bildirildikten hemen sonra tekrar hayata dönen kişilerin deneyimlerini inceleyen araştırmacılar etkileyici veriler toplamışlardır. Elde edilen bulgular, “ölüm döşeginde” tanık olunan ve bizimkinden oldukça farklı bir başka varoluş planına ait görüntüleri içermektedir. Aktarılanlar, klinik ölüm

noktasında şuurun bedenden ayrılarak bir tünelin içine doğru çekildiğini, bunun nihayetinde zirveye ulaşmış mutluluk ve barış duyguları eşliğinde tanımlanamaz parlaklıkta bir ışığa varıldığını söylemektedirler. Dünyasal varoluşa geri dönmeyi istememelerine rağmen, bu tanıklar özgürce dolaşan bedensiz benliklerini, terk etmiş oldukları bedensel araçlarıyla yeniden birleştirmeye sevk edildiklerini hissetmektedirler. Geri döndükten sonra kendilerindeki değişimi fark etmeleri zor olmamaktadır. Ölüm korkusunu nasıl yitirdiklerini coşkuyla anlatıp durmakta (ölüm, bir “eve dönüş” ve “hapisten kurtulma” olarak nitelendirilmektedir) ve her biri değişmez biçimde diğer şuur durumundaki mutlu misafirliklerini tanımlamada kelimelerin yetersiz kaldığından şikayet etmektedirler.

Bu raporlar kuşkusuz heyecan

verici ve uyarıcı olmalarına rağmen, bunların aktardıkları bilgi sınırlıdır, tıpkı sınır boyundan bakmakla yetinen yabancı bir gözlemcinin bir milletin etkinlikleriyle ilgili bildirdiklerinin doyurucu olmaktan uzak olacağı gibi. *Life at Death* (Ölümdeki Yaşam) adlı kitabın yazarı Dr. Kenneth Ring, ölüme yakın deneyim araştırmalarının yetersizliğini şöyle dile getirmektedir: “Ölümün başlangıç evrelerinden sonra neler olduğu halen daha ortada kalmış bir sorudur.”

Derin trans halinin aktardığı mesaj, ölümden sonraki hayatla doğumdan önceki hayatın eş anlamlı olduğu ve birçoğumuzun çok, birçok kereler bu diğer dünyada bedensiz varlıklar halinde konaklamış olduğumuzdur. Şuuraltımızda dünya planında olmaya ne kadar aşina isek, bu dezenkarne (bedensiz) durumdaki mevcudiyetimize de

o kadar alışığızdır. Ötelem hem buraya doğabilmek için ardımızda bıraktığımız, hem de öldüğümüz zaman geri döndüğümüz durumdur. Yaşam çarkının devretmesiyle birey evrimi adına tekrar tekrar ölmekte ve doğmaktadır. Yazımızın başlığı da buradan kaynaklanmaktadır. Ölüm bir bedenlenmeyi bir sonrakinden ayıran şuursal bir eşikten başka bir şey değildir. Hayatlar arasındaki dönemde de hayatın sürdüğü doğrudur.

Dinsel geçmişleri reenkarnasyon karşıtı ön yargılarla dolu kişiler de dahil çeşitli dinsel görüşlere sahip olan Dr. Whitton'un sükeleri, ısrarla

tekrardoğuşun bizi her yönden kuşatan tekamül (evrim/gelişim) süreci için temel şart olduğunu ifade etmektedirler. Denmektedir ki, ölümle birlikte ruh bedeni terk ederek zamansız, mekansız bir duruma geçiş yapmaktadır. Orada dünya üzerindeki en son yaşam bir değerlendirmeye tabi tutulmakta ve karmik icaplar doğrultusunda bir sonraki yaşam planlanmaktadır. Örneğin, hipnotize edilen bir sükje, bir önceki yaşamında yaptığı hatalar kız kardeşinin intiharına yol açtığı için, bu hayatında bunun bedelini ödeyebilmek amacıyla yeniden kızın erkek kardeşi olarak gelmeyi seçmiştir.

Dr. Whitton, 14 yaşından beri hipnotize etme konusunda doğal bir yeteneği olduğunu göstermişti. Bir süre bu yeteneğini özel toplantılarda hevesli sükjeler üzerinde, herhangi bir geçmişe döndürme girişiminde bulunmaksızın, deneme yaparak ilerletti. 20'li yaşlarda tekrardoğuş fikrinden etkilendi ve konu üzerinde odaklanması onu hipnoz tekniğini geliştirmeye itti.

Toronto Üniversitesinde aldığı tıp eğitiminden sonra Toronto okul sisteminde psikiyatri dalındaki en üst mertebeye ulaştı ve bu arada çalışmalarını sürdürürken, derin transa girebilme özelliğine sahip kişilere -toplam nüfusun yaklaşık %4 ile %10'u- doğumlarından daha önceki başka bir hayata doğru gitmeleri talimatı verildiği takdirde hiç direnmeksizin iş birliği yaptıklarını bulguladı. "Bu hayatınızdan önce bedenlendiğiniz zamana gidin," diyordu. "Şimdi, kimsiniz ve neredesiniz?" Ve yanı başındaki divanda uyuyan kimse bir başka zamana, bir başka yere ait olayları nakletmeye başlıyor, hatta onları yeniden yaşıyordu.

Dr. Whitton şuur dışı zihni daha yakından tanıdıkça trans halindeki hastalarından, onlarda sarsıntı yaratmış geçmiş hayat anılarını şuurlu farkındalıklarına getirmelerini istemeye başladı. Bu, onun da tam olarak açıklayamadığı hızlı ve çarpıcı bir iyileşme sağladı. Bazı ciddi zihinsel ve fiziksel arazlar, ürpertici ve rahatsız edici anıların açığa çıkmasıyla birlikte kendini anlamının yarattığı mucizevi ve yatıştırıcı bir kurtulma duygusu eşliğinde yok oluyorlardı. Diğer hastalar ise geçmiş hayatları ve bu hayatlara ait deneyimleri ile artan sayıda temas kurdukça hastalık ve psikolojik problemlerinden yavaş yavaş kurtuluyorlardı. Zaman zaman, o güne kadar hiçbir sonuç almaksızın boş yere bir klinikten diğerine dolaşmış kimselerin de Dr. Whitton'a başvurduğu oluyordu. Sayısız uzmanın yardım girişimlerine rağmen durumlarında hiçbir düzelme olmadığından yakınıyorlardı. Geçmiş hayatlara dönüş (regresyon)

Geçmiş hayatlara dönüş, geleneksel tıbbın başarılı olamadığı bazı durumlarda işe yarıyor.

geleneksel tıbbın başarılı olamadığı bazı durumlarda işe yaradığı için, Dr. Whitton'a "Kayıp Nedenler Doktoru" adı takılmıştı.

Geçmiş hayatlara dönüş (regresyon) sayesinde ciddi rahatsızlıklarından kurtulmuş olan insanların gerçekten başka bir yaşamı deneyimlemiş oldukları objektif anlamda kanıtlanamaz. Fakat sükjeler deneyimlerinin gerçek olduğuna kanaat getirmişlerdir ve geçmiş hayat terapisini araştırmaya yaklaşık yirmi senesini veren Dr. Whitton da şuuraltı zihnin daha önceki yaşamların verileriyle dolu olduğundan ve bunları açığa çıkarabildiğinden emindir. Üstelik olağanüstü tedavi sonuçları da ortadadır. John Langdon Davies'in, *Man: Known and Unknown/ İnsan: Bilinen ve Bilinmeyen Yönleri* kitabında işaret ettiği gibi, "Tıp biliminin diğer bilim dallarına nazaran büyük bir avantajı vardır; tıpta başlıca kriter, yöntemin işe yarayıp yaramadığıdır."

(Devam Edecek)

Yazarların Ege Meta Yayınlarından çıkan *Hayatlar Arası Hayat* adlı kitaptan alınmıştır.

Eşzamanlılık, Zamanda Yolculuk Deneyleri ve Montauk Projesi

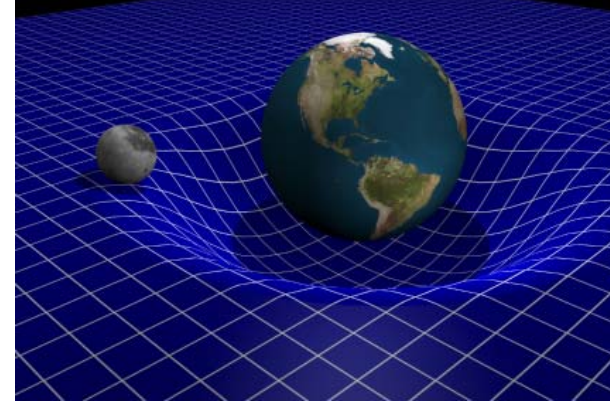
Aytuğ A. Şentürk

5. Bölüm

KENDİ üzerimde bu etkinin herhangi bir eşzamanlılık deneyiminden farklı olarak nasıl oluştuğuna dair bir örnek vermek istiyorum. Metafizik çalışmalar yapan bir grupta tanıştığım N. İsimli bir şahsın, çalışmalara bir şekilde dahil olmaya çalışan İ. İsimli bir torunu vardı. Bu genç arkadaş bana oldukça sempatik yaklaşarak zaman zaman metafizik konularla ilgili sorular soruyordu. Hepsi hepsi dört beş defa karşılaşmış görüşmüştük dolayısıyla aramızda belirli bir sınırın ötesinde bir samimiyet söz konusu değildi. Bu arkadaşın isminin anlamlarından biri de “kayra” idi. Her halükarda bir akşam üzerimde hiç para bulunmuyordu ve ABD’den yeni döndüğüm bir dönem olduğundan hatırladığım kadarıyla bir cep telefonu da edinmemiştim henüz ancak eve telefon etmem gerekti. Bu arada Eskişehir’de Porsuk Çayının üstündeki köprülerden birinin üzerinden geçerken tamamen zihinsel bir uydurma olarak böyle bir şey hiç aklımda olmadığı halde kendi kendime dedim ki: ”Hay Allah, keşke şimdi İ. burada olsaydı ondan biraz bozukluk alır köşedeki kontörlü telefon bayisinden telefon ederdim!”

Şimdi ne İ.’nin o ara hayatımda belirli bir etkisi, ne aklımdaki diğer düşüncelerle bir ilgisi ne de yol kenarında tutup bozuk para isteyeceğim denli bir alakamız vardı. Bu nedenle böyle söylüyorum; “zihinsel bir uydurma” diye. Ancak köprüde içimden bir ses ters yöne dönüp o telefon bayisine bakmamı söyleyince, neredeyse benim için o şartlar dahilinde imkansız bir şekilde İ. adlı bu kişinin orada telefon etmekte olduğu şaşkıncu gerçeği ile karşılaşmışım. Neredeyse gerçekleşmesi anlaşılmasın görünümü veren bir olay olan bu durumun klasik spiritüel açıklamalarından biri benim İ.’yi telepatik olarak algıladığım şeklinde olabilir. Ancak bu makalede anlatmaya çalıştığım gerçeklik düzeyi tamamen bu tür temel durumların dışındadır ve bu yazıyı yazma nedenlerimden biri de budur.

Nitekim makalenin girişinde anlatılan eşzamanlılık olayında da bariz şekilde benim için aynı prensip doğrultusunda değerlendirilebilir. Bizzat kendi yeteneklerimden dolayı olağan psişik algılamaların ya da standart duyu

dışı algılamaların ne olduğunu uygulamasıyla biliyorum. Bu ve diğer bir dizi olayda başka bir mekanizmanın işlediğini, bu kez “Kendi psişik algılamalarımın dolaylı olarak bilmekteydim.” Her şeyden önce klasik spiritüel anlamdaki algılarım o dönem tamamen başka bir gerçeklik düzeyi ile senkron içindeydi diyebilirim. “Üç boyutlu” olarak tanımlanan gündelik olağan gerçeklik düzeyi ile de psişik alanımdaki negatif etki sebebiyle ilişkilerimi en düşük düzeye indirmek zorunda kalmışım. Aslında bu döneme ilişkin yapabileceğim benzetme burada sözü edilen elektromanyetik balon benzetmesine yakındır. Çünkü mecburen üç boyutlu gerçeklik alanını çok zorlayan bir tecrübe dönemi içindeydim. Kendi eşzamanlılık deneyimlerim ampirik olarak meydana geldiklerinden dolayı lineer olarak teleportasyon söz konusu değil ancak bunu vurgulamak istiyorum: Bu olaylar başladığından beri üzerimde yarattıkları tam olarak bu “materyalizasyon ya da teleportasyon etkisi”dir. Yani öyle olmadığı halde bu ve benzeri diğer olayların alfabeti nedeniyle örneğin İ. adlı şahsın orada “sanki” materyalize

olmuş bir etki göstermesi bir tür sanal gerçeklik ya da “somut gerçekliğin kendisinin bir spiritüel vizyon etkisini kazanması” söz konusudur. Kısacası hadisenin şahsımdaki tam karşılığı budur. Makalenin girişinde verilen eşzamanlılık olayı buradaki olaydan da güçlü olan bir özellik gösteriyor. Böylece buradaki deneyimler bir “müşahede” değil, duyu dışı algılanan bir vizyon da değil ancak bir “somut gerçeklik vizyonudur.”

Tekrarlamam gerekirse, kendi bilinç düzeyime göre olguların tam karşılığı budur. Böyle bir olguyu burada analize tabi tutup detaylarıyla çözümlenmek mümkün değil ancak buradaki ifadeyi makalenin bütünlüğü içinde değerlendirmek gerekmektedir. Ancak ilk eşzamanlılık örneğinde benim onlarca dergi arasından belirli bir sayıyı benim seçmem ve orada tamamen ilgisiz biçimde “müzeolog” tanımına rastlamam öte yandan ertesi gün yıllardır fiziki olarak birbirini tanıyamamış insanların buluşması söz konusu olmaktadır. Nasıl olup da ertesi gün kafede dışarıya bakan camın tam karşısında benim önüme çıkması ve o belirli günde, belirli bir anda tam o noktada meydana gelmesi gibi pek çok faktörün bir araya gelmesinin kaç milyonda bir olduğunun anlaşılmasını okurlara bırakıyorum. Bu nedenle özellikle değişik yorumlar yapmaya çalışmadım ancak o olayın da benim üzerimde “etkisi” (olayın kendisi değil) tam olarak burada anlatmaya çalıştığım teleportasyon ve materyalizasyon etkisidir.

Buradaki sanal gerçekliğin etkisine ilişkin bir iletişim bilimci olan Wilbur Schramm ve diğerlerinin tanımlamasıyla sanal/virtüel olan

gerçeklikte bulunmamasına rağmen sanki varmış gibi davranan etkileri betimlemek için kullanılmaktadır. Böyle gerçekleşmemelerine rağmen virtüel olarak eşzamanlılıkların üzerimde yaratıkları etki evrenin bir yerlerinde bazı mekanizmaların çalışmasını anımsatırcasına tam olarak “bu etkidir” ve bu etkiye ilişkin izlenim bende uyandığında konuyla ilgili bütün boyutları detaylı olarak bilmiyordum, sözgelimi ışığın manyetizasyonu ile ilgili Nichols’un açıklamalarını henüz bilmiyordum (Az önce belirttiğim gibi sanal/virtüel: Hayali olarak tanımlanmaz sadece somut gerçekliğe birebir tekabül etmemektedir ancak bir şekilde “mevcuttur”). Konuya ilişkin bu kadar açıklamanın şimdilik yeterli olduğunu düşünüyorum.

Öte yandan aynı quarkların üç ve dört boyutlu evrenler arasında köprü oluşturmaları ya da nötrinoların farklı

kütlelere ilişkin enformasyonları taşımaları gibi koşut bir etki olarak eşzamanlılık olaylarının bir nevi ruhsal ya da zihinsel evrenlerle madde evrenleri arasında bir köprü oluşturmalarından söz edilebilmektedir. Benzer koşutluktaki dejavu algıları, düşlerde alternatif geleceklerin ve farklı boyutların deneyimlenmesi, reel hayatta yaşanan zaman ve gerçeklik kaymaları (reality shifts) gibi deneyimlerin bağlantıları arasında bazı ilişkileri kurmanın mümkün olduğunu burada öne sürmek istiyorum. Bunlarla da örneğin, sözü edilen gezegenlerin ve galaksilerin eksenlerinin merkezindeki 0 Zaman Referans Noktaları ile insanlarda bulunan bu 0 Referans noktaları arasındaki bağlantıların bir arada değerlendirmeleri gerektiğini düşünüyorum. Ayrıca içinde bulunduğumuz bu kritik

dönemlerde Samanyolu Galaksisinin Merkezinde olduğu söylenen Kara Deliğin orantıları ve fakat aynı şekilde bazı insanların “ruhsal zamanlarına” başka yönde etkide bulunabilecek maddenin başlangıç durumunu andıran etkenler gibi Kali Yuga Çağına özgü kimi faktörlerin de etkisi üzerinde düşünmek belki önümüzde dönemlerde karşılaşılabilecek kimi olası yıkım ve felaketlerin menşeyini anlaşılır kılabilir. Ancak bu kuşkusuz her insanın altından kalkabileceği basit bir denklem izlenimi vermemektedir, ruhsal açıdan enkarne olmadan önce bu tür olgularla ilgili bilgilerin edinilmiş olması zorunlu gibi görünüyor. Ayrıca bunlar insanların salt spiritüel ihtiyaçlarıyla ilgili olmaktan çok kozmik nitelikli sorunlardır. Nichols ve diğerlerinin genel olarak bu tür projelerin genel çalışma ilkelerine ilişkin açıklamalarında ayrıca insan bilincinin ise daha önce belirtildiği gibi 435 Mhz dalga boyutundan manipüle edilebilmesi gibi başka bir boyuta geçiliyor. Yine önce de belirtildiği gibi Samanyolu galaksisinin merkezinden de böyle 435 Mhz dalga boyutunda bir frekansın yayımlandığını ve bir bütün olarak bu 435 Mhz’in bizim galaksimizin arka plan gerçekliğini oluşturan bir gizem olduğu da ayrıca belirtiliyor. Nichols’ın Pleiades kökenli açıklamasına göre saf bir boşluk (vacuum) içinde bulunan saf ışığa (yani her türlü manyetik etker nedenlerden soyutlanmış haldeki ışığa ki bunun nasıl elde edilebileceği ayrı bir sorun) 435 Mhz frekansında bir sinyal aktarımı yapıldığında orada bir düşünce formu oluşuyor ve bu ışığı tekrar yapılandırarak onu çevremizde

deneyimlediğimize benzer bir gerçeklik formu haline dönüştürüyor. Tekrar etmek gerekirse etrafımızdaki gerçeklik manyetize edilmiş dolayısıyla da çeşitli formlarda kırılmış ışıktan oluşuyor ama biz saf ışığın kendisini göremiyor, onunla karşılaşmıyoruz.

Bu karanlık projelerle ilgili iddialar Preston Nichols’ın yanı sıra Duncan Cameron, Steward Swerdlow, Al Bielek (Edward Cameron) ve az ya da çok konuyla ilgili deneyimler yaşamış bir takım başka tanıklıklarla desteklenmektedir. İnternette özellikle Al Bielek’in uzun soluklu açıklamalarını izlemek mümkündür. Ancak bu iddiaların tartışmalı olması bir tarafa Peter Moon’un kitapları yazarken birbiri ardı sıra yaşadığı ve birçok insanı ve bilgiyi birbirine bağlayan eşzamanlılık deneyimleri konunun özellikle metafizik çevrelerdeki gelişim dinamiklerini ve düşündürücü boyutlarını ortaya koymaktadır.

Zaman Boyutunda Pozitif ve Negatif Dalgalanmalar

BU ÇALIŞMALARIN mesela magnet yani mıknatıs dolayısıyla manyetizmayı birbirine bağlayan buradan da magus-maji gibi kökensel kelimelere inen etimolojik açıklama, öte yandan okült kelimesinin kökeninde de *occultum* adı verilen ve beyaz altın olarak da tanımlanan bir toz ile bunun beyin iki yarı-küresi arasında bilinci yükselten bir etkileşim yaratan bir ara yüz maddesi ile ilgili açıklamalara kadar giden birçok teori söz konusudur. Bağlantılı olarak özellikle kara güneş olarak

sembolize edilen bir olgu da *prima matter* olarak da bilinen “maddenin ilk kökensel başlangıç formuna” gönderme yapmaktadır ve Nazi’lerin Thule örgütü de aslında bu tür kökensel bağlantıları olan bir takım uygulamalarla ilişkilendirilmektedir. Aynı şekilde Montauk Projesi’nde özellikle zihin kontrolü üzerindeki vurguyla bir Nazi grubunun varlığı söz konusu edilmektedir. Bazı tahminlere göre Montauk Projesi’nin mali imkanı II. Dünya Savaşında Nazilerden ele geçirilen milyarlarca dolarlık altınla fonlanmıştır. Bugün de Amerika’da bu kara projelere her yıl yüz milyarlarca dolarlık fonlar gizli damgasıyla oylanmakta ve kongre tarafından da onaylanabilmektedir. Belki anti-madde gibi bir unsur ya da başka bir şey gündemdedir ancak konu Tibet lamaizmi ve Hinduizm bağlamında zaman ve yıkımın tanrıçası olan Kali’ye kadar gitmektedir. Günümüzde CERN laboratuvarlarında yapılan hadron çarpışması deneyleri de aslında maddenin ve evrenin ilk durumunu elde etme uygulamaları aynı doğrultuda görülebilir belki de; bu

süreç bir tür “geriye dönüş” fenomeni ve arayışı ile ilişkilendirilebilir. Nitekim pek çok doğulu kutsal metin çağımızı Kali-Yuga yani Kali’nin Çağı olarak tanımaktadır. Bütün bu süreçler ve eşzamanlılık bağlantılı gelişmeler kozmostaki “zaman” boyutunu gündeme getirmektedir. Nitekim Montauk Projesi de temelde bir zamanda yolculuk projesi ama aynı zamanda zihin kontrolü teknolojilerini de kullanarak geliştirilmiş görünüyor. Tüm bu gelişmelerle ilgili birtakım tartışmalı boyutlar ise *Da Vinci Şifresi* gibi kitap ve filmlerde de gündeme getirilen alternatif tarih, İlluminati gibi örgütler ve yakın gelecekte dünyada hayat geçirilmeye çalışıldığı belirtilen insanların köleleştirilmesini hedefleyen Lüsiferyan bir Yeni Dünya Devleti planı gibi konulara bağlanmaktadır. Konuyla ilgili pek çok spekülasyon, iddia ve tartışma gündemdedir; bu arada mesela Montauk Projesi çalışmasını gündeme getiren Peter Moon da bütün meseleyi temelde bir Evrensel Tanrıça kültü ve anaerkil kültüre bağlama eğiliminde görünüyor ve ayrıca yine onun iddiaları da bütün bu beşeri sorunların kökenine ilişkin içinde bulunduğumuz evrende kayıp olduğunu ileri sürdüğü Dişil Enerji gibi unsurlara bağlı kimi spekülasyonlar içermektedir. Ona göre gerçek dişil enerji kayıp durumdadır ve menfiliğin kökenini buna bağlıyor görünmektedir. Dolayısıyla beşeriyet üzerindeki her türlü menfi etkenleri bu bağlamda açmaya ve açıklamaya çalışmaktadır.

Psişik çalışmalarım ve doğrudan deneyimlerime göre ise bütün bu bağlamlar paralelinde çok gelişmiş okült teknolojilere sahip bazı yıkıcı

dünya dışı grupların bu gezegen üzerinde bir tehdit oluşturduğu ve belirli işgal eğilimleri gösterdikleri konusu benim açımdan çok kesin ve nettir. Nitekim ilgili spiritüel vizyonları halihazırda almakta olduğumu belirtmeliyim. Kendi ruhsal özünden tamamen bihaber durumdaki insanlık için apansız yakalayabilecek bir tehdit gerçekten halihazırda söz konusudur. Özellikle vurgulanması gereken bir nokta ise şeklen belirli birçok manevi pratikleri uygulayan kimi insanlık kesimlerinin de tehditten muaf olmadıklarını anlamaları önemlidir çünkü manevi pratiklerin içerikleri boşaltıldığında arınma fonksiyonları genellikle gündem dışı kalır ve ruhsal boyutta zamanın akışıyla birlikte ciddi dejenerasyon hali vardır.

Eğer dejenerasyon saptanmışsa bu zamanın akışına ayak uyduramayan insanların kendi içsel hayatlarının da yozlaşma içine girme durumu üzerinde ciddi biçimde düşünmek gerekmektedir. Çünkü insanların spiritüel durumları aynı zamanda “zamansal”dır. Örneğin, kişisel kanım bugün uygulanmaya çalışılan bazı yaygın ahlak pratiklerinin “biz birbirimizi biliriz” gibisinden aslında çıkar, hesap ve dejenere türde dayanışma biçimleri yarattığı, temelde kabul edilen evrensel insan doğasına ilişkin varsayımın özellikle menfi yönde olduğu, dolayısıyla samimiyetsizliğin de çok yaygın olduğu ve dolayısıyla ahlakın ve otoritenin herhangi bir serbesti ortamında aniden çökeceği bilindiğinden herkesin birbirini denetleme eğilimlerinin de olumsuz yönde arttığı yönündedir. Ahlakın gerçek yüzü bugünkü insan doğasıyla ilişkisinden farklı görünmektedir,

bugünkü uygulamalara yoğun şekilde bencillik ve kişisel çıkar karıştığı izlenimi aslında herkeste yaygın bir kanıdır. Bu yüzden bastırılmış sinsi bir unsur gibi herkes ne kadar diğerkam izlenimi vermeye çalışsa da aslında perdenin arkasında olan tamamen kendi kişisel çıkarlarının peşinde koşma eğiliminde olan bir insanlık manzarasıdır. Bu normal bir gelişme olarak kabul edilmektedir; bir taraftan ancak üzücü olan gerçekte diğerkamlık/özgecilik için gerekli sosyal gerçekliğin maddi/manevi zemininin ve dolayısıyla buna ilişkin ruhsal gelişimin altyapısının insanlık olarak bu kritik zamanlara kadar henüz sağlanamamış olmasıdır. Bu ise istisnasız tüm manevi öğretilerin yeryüzündeki insan doğasına ilişkin muhalefet ettikleri nefsanî ihtiras ve yıkım dünyasının ta kendisidir.

İnsanlarda zaman zaman görülen diğerkamlık yansımaları egoizmanın hizmetindeki sinsi ve çirkin çekişmelerin içinde boğulmakta olabilir. Bunun sağlanamamış olması insanlık olarak toplu sorumluluğumuzdur ve diğerkam olmaya çalışırken engellerle karşılaşıldığında egoizmin tuzaklarına çark etmek değil özveriyle ve hiçbir çıkar beklemeden bu çabayı sürdürmek bugün için bir zorunluluk olmuştur. Nitekim çark edilen ve mazeretler uydurularak haklı çıkarılmaya çalışılan bencillik ve ihtiras dünyası doğru bir istikamet değildir. Oysa evrensel şuur açısından bugün içinde bulunduğumuz Kali Yuga çağında insanların yüzde yüz özgür şuur, kanaat ve rıza içerisinde eğer müspet ve moral düzeyde bir hedef konulmuşsa, diğerkamlığa ulaşma yönünde çaba

gösterilmesi esastır, insanlık sevgisi esastır, dış baskının zoruyla değil tamamen samimi ve dürüst olarak gerçekleştirilmesi gerekmektedir bu tür faaliyetin ve yaşayışın.

Vicdan yoluyla doğrudan moral kaynağa bağlanmak hedeflenirse dolaysız olarak kişinin rızası ile ve de "şuurlu" olarak gerçekleştirilmek zorundadır bu yönelim, otomatik olarak değil. Dolayısıyla menfi etkenler bütün bu sahalarda bugün etkin olabilir, kişinin şekilci bir mantıkla manevi temrinlerde ısrar etmesi ancak "kalben" durumun şuuruna varamaması durumunda ne yazık ki her alanda kitlesel içerikli bir telkinle yüz yüze kalması tehdidi bugün için çok olasılık dahilinde olmaktadır. Nitekim belirli merkezlerden belirli zihinsel yayınlar yapılmaktadır, belirli düşünce formları kuvvetlendirilmeye diğer bazıları devre dışı bırakılmaya çalışılmaktadır.

Kitlesel zihin programlaması adı verilen hususların bu kanaldan akışı ihtimali üzerinde düşünmek gerekiyor çünkü beşeriyetin geleceğine yönelik tehdit okült/metafizik araçlar da kullanabilmektedir. Kişisel kanı ve yönelimim kendi deneyimlerime dayalı olarak bu yöndedir. Nitekim günümüzdeki tüm müspet spiritüel hareketler özellikle bu hususları aynen vurgulamakta ve onaylamaktadır.

Peter Moon ise çalışmalarında ayrıca Amerika'da bir dönem etkin olan Moorish Church adındaki ve ABD'de bugünkü siyahi İslam hareketinin başlangıcı olan bir olguya gönderme yapıyor. Ona göre bu hareketin kurucusu Drew Ali ABD tarihinin az bilinen yaprakları arasına saklanmış ve unutturulmuş bir kişilik ve kendine özgü bir öğretisi var.

(Devam Edecek)

Aytuğ A. Şentürk'ü Ötealeme Uğurladık

Dergimizde uzun yıllardır yazıları yayınlanan Ahmet Aytuğ Şentürk'ü 16 Nisan günü ötealeme uğurladık. Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi mezunu olan, 1994 yılından bu yana aynı fakültenin Basın ve Yayın Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalışan Aytuğ Şentürk, dergimize yazdığı yazılarda özellikle titiz davranan, ruhsal konuları akademik bir yaklaşımla irdeleyen bir yazar ve ruhsallığa kendini adanmış bir vazife kardeşimizdi. Yolu açık, ışığı bol olsun. □

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)
- 07 MAYIS Entegrasyon Üzerine Konuşmalar .....A. Cemal GÜRSOY
- 14 MAYIS Vicdan Sezgisi.....Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG
- 21 MAYIS Ruhun Yolculuğu.....Karen STEMKEW
- 28 MAYIS Dünya Gezegeni Okulu .....Alparslan SALT

• ATÖLYE ÇALIŞMALARI

- 10 MAYIS Şamanik Yolculuk Çalışması.....Juanita PUDDIFOOT
- 18-19 MAYIS Kalbinizle Bağlantıya Girerek Yaşamak ..... Karen STEMKEW
- 27 MAYIS - 2 HAZİRAN Şamanik Yolculuk İleri Seviye
- Atölye Çalışması - Fethiye ..... Leo RUTHERFORD
- 22-23 HAZİRAN İçimizdeki Tanrıça..... Mark WENTWORTH, Filipe de MOURA

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zaviye Apt. No: 4/6 Beyoğlu - İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 • Faks: (0 212) 252 07 18 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)
- 02 NİSAN Devre Sonu ve Değişim.....Nurhan Gevrek YALÇINKAYA
- 16 NİSAN Kendimiz, Başkaları ve Dünya ile Barışık Olmak .....Gülbin KINACIGİL
- 30 NİSAN Zihni Yeniden Yapılandırmak.....Ebru Denizeri ÖZEK

Yer : Mimar Sinan Mah. 1408 Sok. Hacibey Apt. No:6/10 Alsancak-İZMİR
Tel: (0 232) 464 00 17 e-posta irader@irad.org * www.irad.org

Yerimiz sınırlı olduğundan etkinliklerimize kaydolmak için lütfen 14:00-17:00 saatleri arası (0232) 464 00 17 No.'lu telefonumuzu arayınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- 11 MAYIS Şuur ve şuur alanları .....Bilgehan MERAL
- 25 MAYIS Devre sonu ve değişim .....Tümerhan MERAL

Cumartesi günleri Kendini Bilme çalışmaları yapılmaktadır. Çalışmalara katılmak için lütfen kayıt yaptırınız.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52
e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL'DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları Fiyat Listesi

12. Gezen: Zecharia Sitchin	23 TL
300 Soruda DeneySEL Ruhçuluk:	
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz	15 TL
Agarta: Rene Guenon.....	12 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre	5.5 TL
Ayurveda: Roy Eugene Davis	11 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"	11 TL
Batık Kita Mu'nun Çocukları:	
James Churchward.....	13 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin	21 TL
Büyük İnisyeller: Edouard Schuré	40 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler.....	9 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin	6 TL
Çocukların Unutulan Dili: Lillian Firestone	17 TL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann	11 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir	19 TL
Dünya Tarihi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin	22 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue	25 TL
Enerjiler: John G. Bennett.....	8 TL
Enneadlar: Plotinos.....	16 TL
Eon: Jean E. Charon.....	11 TL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson	9 TL
Geçmiş Yaşamlarınıza İyileştirmek:	
Roger J. Woolger.....	20 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt.....	7,5 TL
Gerçek Varlık Ruhur: Leon Denis	8 TL
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll	30 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll.....	30 TL
3.Cilt, Maurice Nicoll.....	35 TL
4.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5'li set, Maurice Nicoll	125 TL
Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo	10 TL
Güzel Hayatı Yaratmak: Beyaz Kartal	6 TL
Herkes İçin Ötelem Rehberi: G.M. Roberts	13 TL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis.....	10 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda	15 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik	8 TL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton	10 TL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann.....	14 TL
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin.....	22 TL
İpnoz ve Ötesi: Lee Pulos	9 TL
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier	8 TL
İsis ve Osiris: Plutark	13,5 TL
Kader Sorunu: Leon Denis.....	13 TL
Kayıp Deyarlar: Zecharia Sitchin.....	18 TL
Kayıp Kita Mu: James Churchward.....	18 TL
Kendini Bilen Evren: A. Goswami	22 TL
Kozmik Sembati: David Spangler.....	17 TL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin	19 TL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:	
R. Eugene Davis	5,5 TL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett.....	8,5 TL
Küresellik: Cengiz Çevre.....	7 TL
Meta Ansiklopedi: Alparslan Salt-Cem Çobanlı	40 TL
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett.....	8 TL

Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokatlı.....	9 TL
Ölüm Sonrası: Colin Wilson.....	22 TL
Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:	
Sir William Barrett	8 TL
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin.....	9 TL
Psikosentez: Will Parfitt	10,5 TL
Ruhlar Kitabı: Allan Kardec.....	30 TL
Ruhların Kaderi: Michael Newton	24 TL
Ruhların Yolculuğu: Michael Newton	22 TL
Ruhsal Alemin Işığı: Silver Birch	10 TL
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları: A. Pauchard.....	6 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny.....	11 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny	10 TL
Ruhun Güçleri: Leon Denis	8 TL
Rüyalar: Sevda Yücesoy.....	15 TL
Sevinç ve Güzellik Alemleri•	
Kader Bilmecesi: A. Pauchard	7 TL
Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt.....	30 TL
Tanrı'nın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben.....	20 TL
Tekvardoğuş 2. Cilt	13 TL
Tekvardoğuş 3. Cilt	13 TL
Tekvardoğuşu Keşfetmek: Hans TenDam	28 TL
Türkiye'de 1958 Öncesi Alınan Ruhsal Tebliğler:	
Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt.....	24 TL
Umut Habercileri: Paola Giovetta	12 TL
Uzay Gemilerinde: George Adamski	9 TL
Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:	
John Willner	22 TL
Vizüalizasyon: Ursula Markham	10 TL
Yaşayan Zaman: Maurice Nicoll	18 TL
Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett.....	8 TL
Yeni Çocuklar ve Ölümüne Yakın Deneyimler:	
P.M.H. Atwater.....	17 TL
Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner.....	13 TL
Zaman Başlatken: Zecharia Sitchin	20 TL

*****

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)	5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık).....	60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)	52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık)	75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....	12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36.....	16 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	40 TL

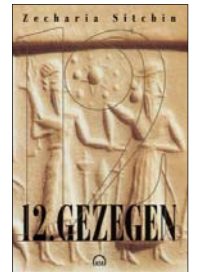
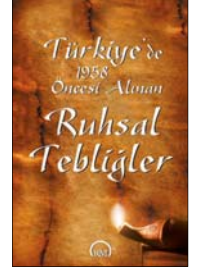
Meta Yayınları Fiyat Listesi

Aslan Halkı: Murry Hope	12 TL
Astral Seyahat Teknikleri: Nusret Sefa Yılmaz	22 TL
Bir Yaşamınız Daha Olsa:	
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl	15 TL
Çılgın Sarıya: Itzhak Bentov	18 TL
Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!: Janet Cunningham, Michael Ranucci.....	12 TL
Diyet ile Romatizma Tedavisi: J. V. Belle	11 TL
Dünya'ya Mektup: Elia Wise	16 TL
Emmanuel'in Kitabı:	
Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
Excido: Aysun Bitir	10 TL
Göksel ve Yersel Işıklar: Wilton Kullmann	10 TL
Hiçlik Denen Yer: Zeynep Zahal Camat	14 TL
İçimizdeki Tanrıça: Roger Woolger	25 TL
İçten Dışa Değişim Teknikleri: U. Markham.....	11 TL
İçten Yaşamak: Sri Aurobindo ve Anne	13 TL
Kainatın Masalı: Zeynep Zahal Camat.....	14 TL
Kendinizi Güvende Hissedin: William Bloom	13 TL
Kıyamet Kitabı: Zeynep Zahal Camat	10 TL
Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor: Jonathan Cainer....	13 TL
Küçük mucizeler: Judith Leventhal	11 TL
Mandala: Helga Fiala	18 TL
Masumiyete Dönüş: J. M. Schwartz	16 TL
Mong: Hendrick Vannek.....	10 TL
Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi:	
Robin Norwood.....	14 TL
Psikişik Korunma: Fadime Emir	15 TL
SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı	
Kurmak: D. Zohar-Dr. I. Marshall	19 TL
Strese Son!: Alix Kirsta	20 TL
Şamanik Yolculuk: Sandra Ingerman	20 TL
Tui Na Çocuk Masajı: M. Mercati	18,5 TL
Yönlendirilmiş GEVŞEME Uygulaması (CD):	
Reşat Güner	15 TL
Zararlı Işıklardan Korunma: W. Kullmann	11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Bedri Ruhselman'ın 54 yıldır beklenen kitabı çıktı...

Kitabı
Bulabileceğiniz Noktalar

Ana
Dağıtımçılarımız

DOST KİTAPÇI YAYINLARI

MTİAD
1950

Metapşişik Tetkikler ve
İlmi Araştırmalar Derneği

www.mtiad1950.org.tr
www.bilyay.org.tr / www.bilyayakademi.net

İnsanlığı Birleştiren
Bilgiyi Yayma Vakfı